

КОНВЕНЦИЯ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА НА ОБЕДИНЕНИТЕ НАЦИИ

за борба с опустиняването в страните, изпитващи силно засушаване и/или опустиняване, особено в Африка

СТРАНИТЕ ПО ТАЗИ КОНВЕНЦИЯ,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че на хората в засегнатите или застрашени райони се отделя централно внимание в рамките на дейността за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването,

КАТО ОТРАЗЯВАТ сериозната загриженост на международната общност, в това число на държавите и международните организации, по повод неблагоприятните последици от опустиняването и засушаването,

КАТО ОСЪЗНАВАТ, че сухите, полусухите и малко влажните райони, взети заедно, съставляват значителна част от повърхността на засушаването на земята и се явяват среда на обитаване и източник на средства за съществуване за голяма част от нейното население,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че опустиняването и засушаването са проблеми от глобален мащаб, тъй като засягат всички региони по света и че са нужни съвместни действия на международната общност за борба с опустиняването и/или смекчаване на последиците от засушаването,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ значителния дял на развиващите се страни, особено на слабо развитите страни, сред страните, изпитващи сериозно засушаване и/или опустиняване и особено трагичните последици на тези явления в Африка,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ също така, че опустиняването е предизвикано от сложно взаимодействие на физически, биологически, политически, социални, културни и икономически фактори,

КАТО ОТЧИТАТ въздействието на търговията и другите аспекти на международните икономически отношения върху способността на засегнатите страни адекватно да водят борба с опустиняването,

КАТО СЪЗНАВАТ, че устойчивият икономически растеж, социалното развитие и изкореняването на бедността са приоритети на засегнатите развиващи се страни, особено в Африка, и са необходимо условие за постигане целите на устойчивото развитие,

КАТО ПОМНЯТ, че опустиняването и засушаването оказват неблагоприятно въздействие върху устойчивото развитие поради тяхната взаимна обвързаност с такива важни социални проблеми, като бедност, лошо здравеопазване и хранене, отсъствие на система за продоволствени резерви, както и с проблеми, обусловени от миграцията, движението на лица и динамиката на изменение на демографските фактори,

КАТО ОЦЕНЯВАТ високо значението на предприетите в миналото усилия и опита на държавите и международните организации в областта на борбата с опустиняването и смекчаването на последиците от засушаването, в частност при осъществяването на Плана за действие за борба с опустиняването, който бе приет от Конференцията на Организацията на обединените нации по въпросите на борбата с опустиняването през 1977 г.,

КАТО ОСЪЗНАВАТ, че независимо от предприетите в миналото усилия постигнатият напредък в борбата с опустиняването и при смекчаване на последиците от засушаването не оправда очакванията и че е необходим нов и по-ефективен подход на всички нива в рамките на усилията за постигане на целите на устойчивото развитие,

КАТО ПРИЗНАВАТ валидността и актуалността на решенията, приети на Конференцията на Организацията на обединените нации по въпросите на околната среда и развитието, в частност на документа „Програма 21” и глава 12 от него, в която е заложена основата за дейността по борба с опустиняването,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО в тази връзка задълженията на развитите страни, съдържащи се в глава 33, точка 13 на „Програма 21”,

КАТО СЕ ПОЗОВАВАТ на Резолюция № 47/188 на Общото събрание, в частност на първостепенното значение, което се придава в нея на Африка, и на всички други съответни резолюции, решения и програми на Организацията на обединените нации в областта на опустиняването и засушаването, а също и на съответните декларации на африканските страни и страните от други региони,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО Декларацията от Рио де Жанейро относно околната среда и развитието, която в своя принцип 2 предвижда, че съгласно Устава на Организацията на обединените нации и принципите на международното право държавите имат суверенното право да усвояват собствените си ресурси в съответствие със своята собствена политика в областта на опазването на околната среда и развитието, както и задължението да направят така, че дейностите, упражнявани в рамките на тяхната юрисдикция или под техен контрол, да не причиняват вреда на околната среда в други държави или райони извън пределите на националната им юрисдикция,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че националните правителства играят ключова роля в борбата с опустиняването и при смекчаването на последиците от засушаването и че напредъкът в тази област зависи от осъществяването по места на програмите за действие в засегнатите райони,

КАТО ПРИЗНАВАТ също така значението и необходимостта от международно сътрудничество и партньорство в борбата с опустиняването и при смекчаването на последиците от засушаването,

КАТО ПРИЗНАВАТ освен това значението на предоставянето на засегнатите развиващи се страни, особено в Африка, на ефективни средства и в частност на съществени финансови ресурси, включително обезпечаване на нови и допълнителни източници за финансиране и значението на предоставянето на достъп до технологии, без които ще им бъде трудно в пълна степен да изпълняват задълженията си по тази конвенция,

КАТО ИЗРАЗЯВАТ ЗАГРИЖЕНОСТ във връзка с въздействието на опустиняването и засушаването върху засегнатите страни в Централна Азия и Закавказието,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ важната роля, която играят жените в регионите, засегнати от опустиняване и/или засушаване, особено в селските райони на развиващите се страни, и важността на осигуряването на пълното участие както на мъжете, така и на жените на всички нива в програмите за борба с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването,

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ особената роля на неправителствените организации и други големи групи в програмите за борба с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД взаимната връзка между опустиняването и други проблеми на околната среда от глобален мащаб, с които се сблъскват международните и националните общности,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД и приноса, който може да внесе борбата с опустиняването за постигане на целите на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за изменение на климата, Конвенцията за биологичното разнообразие и други свързани с тях конвенции в областта на опазването на околната среда,

КАТО СЧИТАТ, че стратегиите за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването ще бъдат по-ефективни, ако се основават на системно и строго наблюдение и точни научни знания и ако се подлагат на постоянна преоценка,

КАТО ПРИЗНАВАТ спешната необходимост от повишаване на ефективността и подобряване на координацията на международното сътрудничество с цел улесняване на осъществяването на националните планове и приоритети,

КАТО СА ИЗПЪЛНЕНИ с решимост да предприемат съответни мерки за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването в интерес на сегашното и бъдещите поколения,

СЕ ДОГОВОРИХА ЗА СЛЕДНОТО:

ЧАСТ ПЪРВА

ВЪВЕДЕНИЕ

Член 1

Употребявани термини

За целите на тази конвенция:

а) „опустиняване” означава влошаване качеството на земите в сухите, полусухите и малко влажните райони в резултат на въздействието на различни фактори, включително изменението на климата и дейността на човека;

б) „борба с опустиняването” включва дейности, които са част от интегрираното развитие на земите в сухите, полусухите и малко влажните райони за нуждите на устойчивото развитие и имат за цел:

i) предотвратяване и/или съкращаване на мащабите на влошаване на качеството на земите;

ii) възстановяване на земите с частично влошено качество; и

iii) рекултивиране на засегнатите от опустиняване земи;

в) „засушаване” означава природно явление, което се наблюдава когато количеството на валежите е значително под нормално регистрираните нива и което предизвиква сериозно нарушаване на хидрологичното равновесие, отразяващо се неблагоприятно върху продуктивността на земните ресурси;

г) „смекчаване на последиците от засушаването” означава дейности, свързани с прогнозиране на засушаването и насочени към намаляване на уязвимостта на обществото и природните системи спрямо засушаването, в рамките на борбата с опустиняването;

д) „земи” означава земната биопродуктивна система, която включва в себе си почвата, растителността, другата биомаса, а така също екологичните и хидрологични процеси, протичащи вътре в системата;

е) „влошаване качеството на земите” означава намаляване или загуба на биологичната или икономическа продуктивност и сложната структура на неполивни и поливни орни земи или полета, пасбища, гори и гористи участъци в сухите, полусухите и малко влажните райони в резултат на използването на земите или действието на един или няколко процеса, в това число свързани с дейността на човека и формите на обитаване, като например:

i) ерозия на почвата, причинена от ветрове и/или води;

ii) влошаване на физичните, химичните и биологичните или икономическите свойства на почвата; и

iii) дългосрочна загуба на естествената растителност;

ж) „сухи, полусухи и малко влажни райони” означава райони, без полярните и субполярните области, в които съотношението между средногодишното ниво на валежите и възможната евапотранспирация се колебае в границите от 0,05 до 0,65;

з) „засегнати райони” означава сухите, полусухите и/или малко влажните райони, засегнати или застрашени от опустиняване;

i) „засегнати страни” означава страни, чиито земи са изцяло или частично засегнати;

й) „регионална организация за икономическа интеграция” означава организация, създадена от суверенни държави в даден регион, в компетенциите на която влизат въпроси, уредени с тази конвенция, и която е надлежно упълномощена в съответствие с нейните вътрешни процедури да подпише, ратифицира, приеме, одобри тази конвенция или да се присъедини към нея;

к) „развити държави - страни по конвенцията” означава развити държави - страни по конвенцията и регионални организации за икономическа интеграция, създадени от развити държави.

Член 2

Цел

1. Тази конвенция си поставя за цел борбата с опустиняването и смекчаването на последиците от засушаването в страните, които изпитват сериозно засушаване и/или опустиняване, особено в Африка, чрез предприемане на ефективни мерки на всички нива, подкрепени със споразумения за международно сътрудничество и

партньорство в рамките на интегриран подход, съответстващ на „Програма 21” и насочен към постигане на устойчиво развитие в засегнатите райони.

2. За постигането на тази цел е необходима дългосрочна комплексна стратегия за засегнатите райони, насочена едновременно към повишаване продуктивността на земите и възстановяване, съхраняване и устойчиво управление на земните и водните ресурси с цел подобряване на условията на живот, особено на общинско равнище.

Член 3

Принципи

За да постигнат целите на тази конвенция и приложат нейните разпоредби, страните по нея в частност се ръководят от следните принципи:

а) страните осигуряват вземане на решенията за разработване и осъществяване на програмите за борба с опустиняването и/или смекчаване последиците от засушаването с участието на населението и местните общини и създаване на по-високите нива на благоприятни условия, улесняващи дейността на национално и местно равнище;

б) страните усъвършенстват в дух на международна солидарност и партньорство сътрудничеството и координацията на подрегионално, регионално и международно равнище и по-ефективно съсредоточават финансовите, човешки, организационни и технически ресурси там, където те са необходими;

в) страните развиват в дух на партньорство сътрудничеството на всички равнища на управлението, общините, неправителствените организации и земевладелците, за да постигнат по-дълбоко разбиране на характера и ценността на земите и оскъдните водни ресурси в засегнатите райони и да насърчат тяхното устойчиво използване; и

г) страните отчитат в пълна степен специфичните потребности и положение на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, и в частност на най-слабо развитите сред тях.

ЧАСТ ВТОРА

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 4

Общи задължения

1. Страните изпълняват задълженията си по тази конвенция самостоятелно или съвместно, в рамките на съществуващи или бъдещи двустранни и многостранни договорености или в рамките на съчетаването им, в зависимост от конкретните обстоятелства, като обръщат особено внимание на необходимостта от координиране на усилията и разработване на последователна дългосрочна стратегия на всички равнища.

2. В стремежа си да постигнат целта на тази конвенция страните:

а) възприемат интегриран подход по отношение на физичните, биологичните и социално-икономическите аспекти на процесите на опустиняване и засушаване;

б) отделят дължимото внимание, в рамките на съответните международни и регионални органи, на положението на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, що се отнася до международната търговия, маркетингови договорености и задължениост с цел създаване на благоприятна международна икономическа среда, способстваща за постигане на устойчиво развитие;

в) интегрират стратегии за изкореняване на бедността в рамките на усилията за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването;

г) насърчават сътрудничеството между засегнатите държави - страни по конвенцията, в областта на опазването на околната среда и съхраняването на земните и водните ресурси, доколкото те имат отношение към опустиняването и засушаването;

д) укрепват подрегионалното, регионалното и международното сътрудничество;

е) си сътрудничат в рамките на съответните междуправителствени организации;

ж) определят, ако това е целесъобразно, институционални механизми, като отчитат необходимостта от избягване дублирането на дейности; и

з) насърчават използването на съществуващите двустранни и многостранни финансови механизми и договорености, които мобилизират и заделят значителни финансови ресурси за засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията в процеса на борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването.

3. Засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията имат право на помощ при прилагането на конвенцията.

Член 5

Задължения на засегнатите държави - страни по конвенцията

В допълнение към своите задължения, произтичащи от член 4, засегнатите държави - страни по конвенцията се задължават:

- а) да отделят първостепенно внимание на борбата с опустиняването и смекчаването на последиците от засушаването и да заделят достатъчно ресурси за това в съответствие със своето положение и възможности;
- б) да разработват стратегии и установяват приоритети, в рамките на планове и/или политики за устойчиво развитие, за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването;
- в) да насочат вниманието си към причините, които стоят в основата на опустиняването, като отделят особено внимание на социално-икономическите фактори, съдействащи за развитието на процесите на опустиняване;
- г) да повишават осведомеността на местното население и улеснят неговото участие, особено това на жените и младежите, с подкрепата на неправителствените организации, в усилията за преодоляване на опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването; и
- д) да създават благоприятна среда чрез укрепване, при нужда, на съответното съществуващо законодателство, а в случаите, когато такова отсъства – чрез приемане на нови закони и разработване на нова дългосрочна политика и на нови програми за действие.

Член 6

Задължения на развитите държави - страни по конвенцията

В допълнение към своите общи задължения, произтичащи от член 4, развитите държави - страни по конвенцията се задължават:

- а) индивидуално или съвместно, съгласно постигнатата договореност, активно да поддържат усилията на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено на намиращите се в Африка, и на най-слабо развитите държави в борбата им с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването;

б) да осигуряват предоставянето на значителни финансови ресурси и други форми на подкрепа за оказване на помощ на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено на тези от Африка, ефективно да разработват и осъществяват свои собствени дългосрочни планове и стратегии за борба с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването;

в) да съдействат за мобилизирането на нови и допълнителни източници на финансиране съгласно член 20, параграф 2, буква б);

г) да насърчават мобилизирането на финансови средства от частния сектор и други неправителствени източници; и

д) да насърчават и улесняват достъпа на засегнатите държави - страни по конвенцията, особено на развиващите се държави – страни по конвенцията, до съответните технологии, знания и ноу-хау.

Член 7

Отдаване приоритет на Африка

При прилагането на тази конвенция страните ще отдават приоритет на засегнатите африкански държави - страни по конвенцията, предвид особената ситуация, преобладаваща в този регион, без да изпускат от внимание засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията от други региони.

Член 8

Връзка с други конвенции

1. Страните поощряват координацията на дейностите, осъществявани в рамките на тази конвенция и в рамките на други относими международни споразумения, особено на Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за изменение на климата и Конвенцията за биологическото разнообразие, ако те са страни по тях, с цел извличане на максимална полза от дейностите, осъществявани в рамките на всяко споразумение, като при това се избягва дублирането на дейности. Страните поощряват провеждането на съвместни програми, особено в областта на научните изследвания, обучението на кадри, системното наблюдение и събирането и обмена на информация, доколкото тези дейности могат да допринесат за постигане на целите на съответните споразумения.

2. Разпоредбите на тази конвенция не засягат правата и задълженията на която и да е страна, произтичащи от дадено двустранно, регионално или международно споразумение, в което тя е встъпила до влизането в сила за нея на тази конвенция.

ЧАСТ ТРЕТА

ПРОГРАМИ ЗА ДЕЙСТВИЕ, НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО И МЕРКИ ЗА ОКАЗВАНЕ НА ПОДКРЕПА

Р а з д е л 1

Програми за действие

Член 9

Основен подход

1. При изпълнение на своите задължения, произтичащи от член 5, засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията и която и да е друга засегната държава – страна по конвенцията, в рамките на своя приложение за приложение на регионално равнище или, при други условия, която писмено е уведомила постоянния секретариат за своето намерение да подготви национална програма за действие, по съответен начин подготвят, разгласяват и изпълняват национални програми за действие, които се надграждат или основават, доколкото това е възможно, на съществуващите и успешно осъществявани планове и програми и подрегионални и регионални програми за действие, за да се превърнат в ядрото на стратегията за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването. Тези програми се осъвременяват в рамките на един непрекъснат процес на участие въз основа на натрупания опит при осъществяването им по места и съобразно резултатите от научните изследвания. Подготовката на националните програми за действие е тясно свързана с работата по разработване на национални политики за устойчиво развитие.

2. При предоставяне от страна на развитите държави - страни по конвенцията на различни форми на помощ в съответствие с разпоредбите на член 6, приоритет се дава на подкрепата, както е било договорено, на националните, подрегионалните и регионалните програми за действие на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено на тези в Африка, било пряко, било чрез компетентните многостранни организации или и по двата начина.

3. Страните поощряват органите, фондовете и програмите в системата на Организацията на обединените нации и другите компетентни междуправителствени организации, академични институции, научната общност и неправителствени организации, способни да сътрудничат в съответствие със своя мандат и според възможностите си, да оказват подкрепа при разработването и осъществяването на програми за действие и провеждането на последващи инициативи във връзка с тях.

Член 10

Национални програми за действие

1. Националните програми за действие имат за цел да определят факторите, допринасящи за опустиняването, а така също и конкретните мерки, необходими за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването.

2. В националните програми за действие се уточнява съответната роля на правителството, местните общини и ползвателите на земите и се определят наличните и необходимите ресурси. Те в частност:

а) включват в себе си дългосрочни стратегии за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването, акцентират на практическото приложение и се обвързват с националните политики за устойчиво развитие;

б) могат да претърпят определени промени в резултат на изменящите се обстоятелства и са достатъчно гъвкави на местно равнище за да се адаптират към различните социално-икономически, биологични и геофизични условия;

в) отделят особено внимание на осъществяването на превантивни мерки по отношение на земите, които още не са с влошено качество или са претърпели незначително влошаване на качеството си;

г) укрепват националния капацитет за климатически, метеорологически и хидрологически изследвания и разширяват възможностите за създаване на система за ранно предупреждение на засушаването; и

д) насърчават провеждането на политики и укрепват институционални механизми, развиващи сътрудничеството и координацията, в духа на партньорство, между донорите, органите на обществено управление на всички равнища, местното население и групите на ниво общини и улесняват достъпа на местното население до подходяща информация и технологии;

е) осигуряват ефективното участие на местно, национално и регионално равнище на неправителствените организации и местното население, както на жените, така и на мъжете, особено на ползвателите на ресурсите, включително земеделците и скотовъдците и техните представителни организации, в планирането на политиката, вземането на решения, изпълнението и анализа на националните програми за действие; и

ж) изискват изготвянето на редовни отчети за изпълнението на тези програми и подготовката на доклади за постигнатия напредък при осъществяването на тази дейност.

3. Националните програми за действие могат в частност да включват всички или част от изброените по-долу мерки за предотвратяване или смекчаване последиците от засушаването:

а) създаване и/или укрепване, в случай на необходимост, на системи за ранно предупреждение, включително на местни и национални съоръжения и съвместни системи на подрегионално и регионално равнище, а така също и на механизми за оказване на помощ на лица, преселени поради екологически съображения;

б) укрепване на капацитета за посрещане и ликвидиране на последиците от засушаването, включително извънредни планове за борба със засушаването на местно, национално, подрегионално и регионално равнище, отчитайки както сезонните, така и между годишните климатични прогнози;

в) създаване и/или укрепване, в случай на необходимост, на системи за продоволствени резерви, включително на структури за съхраняването и продажбата им, особено в селските райони;

г) изготвяне на проекти за алтернативни източници на средства за съществуване, които могат да осигурят получаване на доходи в районите, засегнати от засушаване;

д) разработване на програми за системно напояване за нуждите на земеделието и скотовъдството.

4. Като отчитат специфичните условия и потребности на всяка засегната държава - страна по конвенцията, националните програми за действие включват, в случай на необходимост, в частност мерки във всички или в част от изброените по-долу приоритетни области, доколкото те са свързани с борбата с опустиняването и смекчаването на последиците от засушаването в засегнатите от тези явления райони и касаят тяхното население: поощряване на алтернативни източници на средства за съществуване и подобряване на националния икономически климат с цел укрепване на програмите, насочени към изкореняване на бедността и осигуряване на продоволствени резерви; динамика на демографското развитие; устойчиво управление на природните ресурси; устойчиви методи в селското стопанство; развитие и ефективно използване на различни енергийни източници; институционални и юридически рамки; укрепване на възможностите в сферата на оценката и мониторинга, включително хидрологическите и метеорологическите служби, и изграждане на капацитет, образование и информиране на обществеността.

Член 11

Подрегионални и регионални програми за действие

Засегнатите държави - страни по конвенцията се консултират и сътрудничат помежду си с цел подготвяне, в случай на необходимост, съгласно съответните

приложение и за прилагане на регионално равнище, на подрегионални и/или регионални програми за действие с оглед съгласуване, допълване и повишаване ефективността на националните програми. Разпоредбите на член 10 се прилагат *mutatis mutandis* спрямо подрегионалните и регионалните програми. Такова сътрудничество може да включва съгласувани съвместни програми за устойчиво управление на трансграничните природни ресурси, научно-техническо сътрудничество и укрепване на съответните институции.

Член 12

Международно сътрудничество

Засегнатите държави - страни по конвенцията, съвместно с другите страни и международната общност, са длъжни да сътрудничат помежду си за да осигурят създаването на благоприятна международна среда за прилагането на тази конвенция. Подобно сътрудничество трябва да обхваща такива области като трансфера на технологии, както и научните изследвания и разработки, събирането и разпространяването на информация и финансовите ресурси.

Член 13

Подкрепа при разработването и прилагането на програмите за действие

1. Мерките в подкрепа на програмите за действие съгласно член 9 включват в частност:

- а) финансово сътрудничество с цел осигуряване на предвидимост на програмите за действие, която позволява необходимото дългосрочно планиране;
- б) разработване и използване на механизми за сътрудничество, които създават по-благоприятни условия за оказване на подкрепа на местно равнище, включително действия чрез неправителствени организации с цел съдействие, в случай на необходимост, за разпространение на опита от успешните дейности по пилотни програми;
- в) повишена гъвкавост при разработването, финансирането и осъществяването на проекти в съответствие с експерименталния системен подход, подходящ за дейности с привличане на населението на равнище местни общини; и
- г) необходимите административни и бюджетни процедури, позволяващи да се повиши ефективността на програмите за сътрудничество и подкрепа.

2. Подкрепа за засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията приоритетно се дава на африканските държави - страни по конвенцията и на най-слабо развитите държави - страни по конвенцията.

Член 14

Координация при разработването и прилагането на програмите за действие

1. Договарящите страни си сътрудничат тясно – пряко или чрез съответните междуправителствени организации, – при разработването и прилагането на програмите за действие.

2. Страните създават действени механизми, в частност на национално и местно равнище, за осигуряване на възможно най-пълна координация между развитите държави - страни по конвенцията, развиващите се държави - страни по конвенцията и съответните междуправителствени и неправителствени организации, с оглед избягване на дублирането, съгласуване на действията и подходите и максимално увеличение на ефекта от помощта. В засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията приоритетно внимание се отделя на координацията на дейностите, свързани с международното сътрудничество, с оглед постигане на максимално ефективно използване на ресурсите, осигуряване на ефективна помощ и улесняване осъществяването на националните програми за действие и на приоритетите по тази конвенция.

Член 15

Приложения, свързани с прилагането на регионално равнище

Елементите за включване в програмите за действие се подбират и адаптират в зависимост от социално-икономическите, географските и климатичните особености на засегнатите държави - страни по конвенцията или региони, а така също и съобразно тяхното ниво на развитие. Ръководните принципи при подготовката на програмите за действие, заедно с техните конкретни насоки и съдържание за отделните подрегиони и региони са подробно изложени в приложенията, свързани с прилагането на регионално равнище.

Раздел 2

Научно-техническо сътрудничество

Член 16

Събиране, анализ и обмен на информация

Страните се договарят съобразно възможностите си да обединят усилията си и да координират събирането, анализа и обмена на съответните краткосрочни и дългосрочни данни и информация с цел осигуряване на системно наблюдение върху влошаването на качеството на земите в засегнатите райони и с оглед по-задълбочено разбиране и оценка на процесите на опустиняване и засушаване и на последиците от тях. Благодарение на това ще бъде осигурена в частност система за ранно предупреждение и предварително планиране на периодите на неблагоприятни климатични изменения във форма, пригодена за практическо приложение от ползвателите на всички равнища, на първо място – от местното население. За тази цел, в случай на необходимост, те трябва да:

а) улесняват и укрепват функционирането на глобалната мрежа от институции и съоръжения за събиране, анализ и обмен на информация, а също и за системно наблюдение на всички равнища, които в частност:

- i) имат за цел да използват съвместими стандарти и системи;
- ii) включват съответни данни и станции, включително и в отдалечените райони;
- iii) използват и разпространяват съвременна технология за събиране, предаване и оценка на данните за влошаване на качеството на земята; и
- iv) установяват по-тесни връзки между националните, подрегионалните и регионалните центрове за обработка на данни и информация с глобалните източници на информация;

б) осигуряват условия щото събирането, анализът и обменът на информация да задоволяват потребностите на местните общини и на органите, вземащи решения, с оглед решаването на конкретни проблеми, и местните общини да участват в тези дейности;

в) осигуряват подкрепа и по-нататъшно развитие на двустранни и многостранни програми и проекти, насочени към дефиниране, провеждане, оценка и финансиране на събирането, анализа и оценката на данни и информация, включително в частност на интегрирани съвкупности от физически, биологически, социални и икономически показатели;

г) използват в пълна степен опита на компетентните междуправителствени и неправителствени организации, особено за разпространение на съответна информация и опит сред целевите групи в различните райони;

д) отделят необходимото внимание на събирането, анализа и обмена на социално-икономически данни, а също и на тяхното интегриране с физичните и биологичните данни;

е) осъществяват обмен на информация и осигуряват пълен, открит и оперативен достъп до информацията от всички общодостъпни източници, имаща отношение към борбата с опустиняването и смекчаването на последиците от засушаването; и

ж) в съответствие със своето национално законодателство и/или политики си обменят информация за местните и традиционни знания, като осигуряват тяхната адекватна защита и вземат мерки за това съответното местно население да може на справедлива основа и взаимно приемливи условия да се възползва от произтичащите от тях изгоди.

Член 17

Изследвания и разработки

1. Страните се задължават да поощряват съобразно възможностите си научно-техническото сътрудничество в областта на борбата с опустиняването и на смекчаването на последиците от засушаването чрез съответните национални, подрегионални, регионални и международни институции. За тази цел те оказват подкрепа на изследователската дейност, която:

а) способства за по-задълбочено разбиране на процесите, водещи до опустиняване и засушаване, и техните вредни въздействия, а също и за ролята на причинните фактори както от природен, така и от антропогенен характер в борбата с опустиняването и в усилията за смекчаване на последиците от засушаването и повишаване на продуктивността, а също и за устойчиво използване и управление на ресурсите;

б) има точно определени цели, отговаря на конкретните потребности на местното население и води до идентифициране и осъществяване на практика на решения, позволяващи да се подобрят условията на живот на населението в засегнатите райони;

в) защитава, обобщава, задълбочава и утвърждава традиционните и местните знания, ноу-хау и практики в съответствие с техните съответни национални законодателства и/или политики, така че носителите на тези знания да могат да извличат непосредствена изгода на справедлива основа и при взаимно приемливи условия от тяхното търговско използване в каквато и да е форма или от каквото и да е техническо постижение, станало възможно благодарение на тези знания;

г) развива и укрепва националната, подрегионалната и регионалната изследователска база в засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено в Африка, включително развитието на умения по места и укрепването на съответните възможности, особено в държавите, където изследователската база е развита много слабо, с отделяне на особено внимание на мултидисциплинарните и социално-икономическите изследвания с привличане на населението;

д) отчита там, където е уместно, взаимната връзка между бедността, миграцията, предизвикана от екологически фактори, и опустиняването;

е) поощрява осъществяването на съвместни изследователски програми между национални, подрегионални, регионални и международни изследователски организации както в държавния, така и в частния сектор, с цел развитието на по-съвършени, приемливи като цена и достъпни технологии за осигуряване на устойчиво развитие посредством ефективно участие на местното население и общини; и

ж) способства за увеличаване на обема на наличните водни ресурси в засегнатите райони, в това число с помощта на методите за химическо въздействие върху облаците.

2. Изследователските приоритети за конкретните региони и подрегиони, които се различават в зависимост от спецификата на местните условия, трябва да бъдат включени в програмите за действие. Конференцията на страните по конвенцията периодически преразглежда тези приоритети, въз основа на становището на Комитета по наука и технологии.

Член 18

Трансфер, придобиване, адаптиране и разработване на технологии

1. Съгласувано помежду си и в съответствие с националното законодателство и/или политики на всяка една от тях страните се задължават да поощряват, финансират и/или улесняват финансирането на трансфера, придобиването, адаптирането и разработването на екологически чисти, икономически надеждни и социално приемливи технологии, подходящи за борба с опустиняването и/или смекчаване на последиците от засушаването, с цел да се съдейства за постигането на устойчиво развитие в засегнатите райони. Това сътрудничество се осъществява на двустранна или многостранна основа в зависимост от обстоятелствата, при пълно използване на опита на междуправителствените и неправителствените организации. Страните в частност:

а) използват в пълна степен съществуващите национални, подрегионални, регионални и международни информационни системи и центрове за разпространение

на информация за наличните технологии и техните източници, за свързаните с тях екологични рискове и за най-общите условия, при които те могат да бъдат придобити;

б) улесняват достъпа, особено на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, при благоприятни условия, включващи отстъпки и преференции, и по взаимна договореност, при отчитане необходимостта от защита на правата, свързани с интелектуална собственост, до най-подходящите за практическо приложение технологии с цел удовлетворяване на специфичните нужди на местното население, като отделят първостепенно внимание на социалното, културното, икономическото и екологичното въздействие на тези технологии;

в) улесняват технологичното сътрудничество между засегнатите държави - страни по конвенцията чрез предоставяне на финансова подкрепа или други подходящи мерки;

г) разширяват технологичното сътрудничество със засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, като създават по целесъобразност смесени предприятия, особено в такива сектори, които способстват за предоставяне на алтернативни източници на средства за съществуване; и

д) предприемат подходящи мерки за създаване на вътрешни пазарни условия и стимули от фискален или друг характер, които способстват за развитието, трансфера, придобиването и адаптирането на подходящи технологии, знания, ноу-хау и практики, включително и на мерки с цел осигуряване на адекватна и ефективна защита на правата, свързани с интелектуалната собственост.

2. Съобразно възможностите и в съответствие с националното законодателство и/или политики на всяка една от тях страните защитават, поощряват и използват в частност съответните традиционни и местни технологии, знания, ноу-хау и практики и за тази цел те се задължават да:

а) подготвят обобщена информация за тези технологии, знания, ноу-хау и практики и за възможностите за тяхното използване с участието на местното население и разпространяват тази информация, в случай на необходимост, в сътрудничество със съответните междуправителствени и неправителствени организации;

б) осигуряват условия тези технологии, знания, ноу-хау и практики да бъдат адекватно защитени и местното население да извлича непосредствена изгода при справедливи и взаимно съгласувани условия от тяхното търговско използване в каквато и да е форма или от каквото и да е техническо развитие на тяхна основа;

в) поощряват и активно поддържат усъвършенстването и разпространението на тези технологии, знания, ноу-хау и практики или разработването на тяхна основа на нови технологии; и

г) улесняват по съответния начин адаптирането на тези технологии, знания, ноу-хау и практики с оглед широкото им използване и съответно осигуряват тяхното интегриране със съвременните технологии.

Раздел 3

Мерки за подкрепа

Член 19

Укрепване на капацитета, образование и информиране на обществеността

1. Страните признават важността на укрепването на капацитета – т.е. на институционалното укрепване, обучението на кадри и развитието на съответния местен и национален капацитет, – в рамките на борбата с опустиняването и на усилията за смекчаване на последиците от засушаването. Те съдействат за укрепване на капацитета чрез:

а) осигуряване на пълно участие на местното население на всички равнища, в частност на местно равнище, особено на жените и младежите, в сътрудничество с неправителствените и местните организации;

б) укрепване на научноизследователския капацитет на национално равнище в областта на опустиняването и засушаването;

в) създаване и/или укрепване на спомагателни звена и служби за пропагандиране на знания и опит за по-ефективно разпространение на съответните технологии и методи, а също чрез подготовка на местни сътрудници и членове на селски организации по въпроси, свързани с подходи за опазване и устойчиво използване на природните ресурси с участието на населението;

г) създаване на благоприятни условия за използване и разпространение на знания, ноу-хау и практики на местното население в рамките на програми за техническо сътрудничество всеки път, когато това е възможно;

д) адаптиране, в случай на необходимост, на съответните екологически чисти технологии и традиционни методи на земеделие и скотовъдство към съвременните социално-икономически условия;

е) осигуряване на подходящо обучение и предоставяне на съответна технология във връзка с използването на алтернативни източници на енергия, особено на възобновяеми енергийни източници, с цел намаляване на зависимостта от дървесината като гориво;

ж) сътрудничество на взаимно изгодна основа с цел укрепване на способността на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията да разработват и осъществяват програми в областта на събирането, анализа и обmena на информация съгласно изискванията на член 16;

з) новаторски подходи за поощряване на алтернативните източници на средства за съществуване, включително обучение с цел придобиване на нови умения;

и) обучение на ръководния и управленския персонал, а също и на сътрудниците, отговарящи за събирането и анализа на данни за разпространението и използването на информация за ранно предупреждение относно условията за засушаване и за производството на храни;

й) по-ефективно функциониране на съществуващите, а в случай на необходимост - създаване на нови национални институции и правна рамка, успоредно с укрепването на стратегическото планиране и управление; и

к) използване на програми за обмяна на кадри с цел укрепване на капацитета в засегнатите държави – страни по конвенцията чрез дългосрочен интерактивен процес на придобиване на практически и теоретични познания.

2. Засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията провеждат, в сътрудничество с други страни и компетентни междуправителствени и неправителствени организации, при необходимост, интердисциплинарен преглед на наличния капацитет и съоръжения на местно и национално равнище и на възможностите за тяхното укрепване.

3. Участниците сътрудничат помежду си и чрез компетентните междуправителствени организации, а също и с неправителствени организации, при провеждането и оказването на подкрепа при провеждането на програми за информиране на обществеността и разпространение на знания както в засегнатите, така и – когато това е необходимо – в незасегнатите държави - страни по конвенцията, с цел да се осигури по-дълбоко разбиране на причините и последиците от опустиняването и засушаването и колко е важно да бъдат постигнати целите на тази конвенция. За тази цел те:

а) провеждат информационни кампании, ориентирани към широката общественост;

б) съдействат на постоянна основа за осигуряване на достъп на обществеността до съответната информация, а също и за широкото участие на обществеността в дейностите по обучението и разпространението на знания;

в) поощряват създаването на асоциации, допринасящи за разпространението на знания сред обществеността;

г) разработват и реализират обмен на образователни и информационни материали, по възможност на местните езици, обменят и дългосрочно командирова експерти с цел

провеждане в засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията на обучение на кадри по въпросите на осъществяването на съответните образователни програми и програми за разпространение на знания и в пълна степен използват наличните учебни материали в компетентните международни органи;

д) извършват оценка на нуждите в сферата на образованието в засегнатите райони, разработват подходящи учебни планове за училищата и разширяват при необходимост учебните програми и програмите за ограмотяване на възрастните и съответни възможности за всички, особено за момичетата и жените, по въпросите на определянето на характера, опазването и устойчивото използване и управление на природните ресурси в засегнатите райони; и

е) разработват интердисциплинарни програми с участие на населението, включващи запознаване с проблемите на опустиняването и засушаването в системата на образованието, а също и в програмите за извънучилищно обучение, програмите за възрастни и програмите за дистанционно и практическо обучение.

4. Конференцията на страните по конвенцията създава и/или укрепва мрежи от регионални центрове за обучение и подготовка на кадри за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването. Работата на тези мрежи се координира от институция, създадена или упълномощена за тази цел, с оглед подготовката на съответния научен, технически и управленски персонал и укрепване, ако е необходимо, на съществуващите институции, отговарящи за обучението и подготовката на кадри в засегнатите държави - страни по конвенцията, с цел съгласуване на програмите и организиране на обмяната на опит между тях. Тези мрежи тясно си сътрудничат със съответните междуправителствени и неправителствени организации с цел избягване дублирането на дейности.

Член 20

Финансови ресурси

1. Като имат предвид централната роля, която играе финансирането за постигане целите на конвенцията, страните по нея, отчитайки своите възможности, полагат всички усилия за да се осигури заделянето на адекватни финансови ресурси за програмите за борба с опустиняването и смекчаване последиците от засушаването.

2. В тази връзка развитите държави - страни по конвенцията, като отдават приоритетно внимание на засегнатите африкански държави - страни по конвенцията и без да игнорират засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията в други региони, в съответствие с член 7 се задължават да:

а) мобилизират значителни финансови ресурси, включително безвъзмездни помощи и заеми при благоприятни условия, с цел подкрепа на програмите за борба с опустиняването и смекчаване последиците от засушаването;

б) съдействат за мобилизирането на адекватни, своевременни и прогнозирани финансови ресурси, включително на нови и допълнителни финансови средства от Глобалния екологичен фонд за покриване на допълнителните разходи по дейностите, които са свързани с опустиняването и съответстват на неговите четири главни области, в съответствие с относимите разпоредби на учредителния акт на Глобалния екологичен фонд;

в) улесняват чрез международното сътрудничество трансфера на технологии, знания и ноу-хау; и

г) изследват в сътрудничество със засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията новаторски методи и стимули за мобилизация и разпределение на ресурсите, включително на тези, които се предоставят от фондации, неправителствени организации и други структури от частния сектор, особено на суапови сделки срещу дълг и други новаторски средства, които увеличават обема на финансирането чрез съкращаване на бремето на външния дълг на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено на тези в Африка.

3. Засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, като отчитат своите възможности, се задължават да мобилизират адекватни финансови ресурси за прилагане на своите национални програми за действие.

4. При мобилизирането на финансовите ресурси страните по конвенцията се стремят в пълна степен да използват всички национални, двустранни и многостранни източници и механизми за финансиране и се грижат постоянно за тяхното качествено усъвършенстване, като използват консорциуми, съвместни програми и паралелно финансиране, а така също се стремят да привличат източници и механизми за финансиране от частния сектор, в това число от неправителствени организации. За тази цел страните използват в пълна степен оперативните механизми, създавани в съответствие с член 14.

5. С цел да мобилизират финансовите ресурси, които са необходими на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията в борбата с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването, страните:

а) рационализират и укрепват управлението на вече отделените за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването ресурси чрез по-ефективното им и действено използване, чрез оценка на успехите и недостатъците, чрез отстраняване на препятствията за тяхното ефективно използване и, при необходимост, чрез преориентация на програмите в светлината на интегрирания дългосрочен подход, приет в съответствие с тази конвенция;

б) в рамките на ръководните органи на многостранните финансови институции, органи и фондове, включително регионалните банки и фондове за развитие, отделят дължимото приоритетно място и внимание на оказването на подкрепа на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено на тези в Африка, при

провеждането на дейности, които спомагат за прилагането на конвенцията, по-специално на програмите за действие, провеждани в рамките на приложенията, свързани с прилагането на регионално равнище; и

в) изучават подходите, чрез които може да се укрепи регионалното и подрегионалното сътрудничество, за да се подкрепят усилията, предприемани на национално равнище.

6. Други страни по конвенцията се поощряват да предоставят на доброволна основа знания, ноу-хау и технологии, касаещи опустиняването, и/или финансови ресурси за засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията.

7. Изпълнението в пълна степен от засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено от африканските държави, на задълженията им по конвенцията в значителна степен ще бъде подпомогнато от изпълнението от развитите държави - страни по конвенцията на задълженията им по конвенцията, включително на техните задължения по отношение на финансовите ресурси и трансфера на технологии. При изпълнението на своите задължения развитите държави - страни по конвенцията трябва да отчитат в пълна степен, че икономическото и социалното развитие и изкореняването на бедността са основни приоритети за засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено за тези от Африка.

Член 21

Финансови механизми

1. Конференцията на страните по конвенцията съдейства за наличието на финансови механизми и насърчава стремежа тези механизми да обезпечат в максимална степен необходимите финансови ресурси за засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията, особено за тези в Африка, за осъществяване на целите на конвенцията. За тази цел Конференцията на страните по конвенцията предвижда приемането в частност на подходи и политики, които:

а) улесняват предоставянето на необходимите финансови ресурси на национално, подрегионално, регионално и глобално равнище за дейностите, провеждани в изпълнение на съответните разпоредби на конвенцията;

б) поощряват подходи, механизми и договорености, предвиждащи използването на множество източници на финансиране, а също и тяхната оценка в съответствие с член 20;

в) предоставят на периодична основа на заинтересованите страни по конвенцията и на съответните междуправителствени и неправителствени организации информация за наличните източници на финансиране и за начините за финансиране, с цел улесняване на координацията между тях;

г) съдействат, при нужда, за създаването на механизми, такива като националните фондове за борба с опустиняването, включително на механизми с участието на неправителствени организации, за бързо и ефикасно насочване на финансовите ресурси по места в засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията; и

д) укрепват съществуващите фондове и финансови механизми на подрегионално и регионално равнище, особено в Африка, за осигуряване на по-ефикасна подкрепа на приложението на конвенцията.

2. Конференцията на страните по конвенцията поощрява също така оказването чрез различни механизми в системата на Организацията на обединените нации и чрез многостранни финансови институции на подкрепа на национално, подрегионално и регионално равнище за дейности, които дават възможност на развиващите се държави - страни по конвенцията да изпълняват своите задължения по конвенцията.

3. Засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията използват, а при необходимост създават и/или укрепват националните координационни механизми, включени в националните програми за развитие, което ще осигури ефективно използване на всички налични финансови ресурси. Те използват също процесите на участие с привличане на неправителствени организации, местни групи и частния сектор при събирането на средства, при разработването и осъществяването на програмите и осигуряването на достъп до финансиране от страна на групи на местно равнище. Тези действия могат да бъдат подсилени чрез подобрена координация и гъвкаво програмиране от страна на тези, които предоставят помощта.

4. С цел повишаване на ефективността и резултатността на съществуващите финансови механизми с тази разпоредба се създава Глобален механизъм за поощряване на мерките, които водят до мобилизация и насочване на значителни финансови ресурси, включително за трансфер на технологии, на безвъзмездна основа и/или на заеми при благоприятни или други условия, в полза на засегнатите развиващи се държави - страни по конвенцията. Този Глобален механизъм функционира под ръководството и управлението на Конференцията на страните по конвенцията и се отчита пред нея.

5. На първата си редовна сесия Конференцията на страните по конвенцията определя организация, в рамките на която се включва като структура Глобалният механизъм. Конференцията на страните по конвенцията и организацията, която тя определи, съгласуват условията за функционирането на този Глобален механизъм, за да се гарантира в частност, че такъв механизъм може да:

а) систематизира и води на отчет съответните двустранни и многостранни програми за сътрудничество, които са на разположение във връзка с прилагането на конвенцията;

б) предоставя при поискване консултации на страните относно нови методи за финансиране и източници на финансова помощ и с оглед усъвършенстване на координацията на дейностите по сътрудничеството на национално равнище;

в) предоставя на заинтересованите страни по конвенцията и на съответните междуправителствени и неправителствени организации информация за наличните източници на финансиране и схемите за финансиране, за да улесни координацията между тях; и

г) предоставя доклади за своята дейност на Конференцията на страните по конвенцията, считано от втората ѝ редовна сесия.

6. На своята първа сесия Конференцията на страните по конвенцията предприема съответни мерки заедно с организацията, определена от нея за водеща структура на Глобалния механизъм, с цел да се осигури административното функциониране на този механизъм по възможност в рамките на съществуващите бюджетни средства и човешки ресурси.

7. На своята трета редовна сесия Конференцията на страните по конвенцията провежда преглед на политиките, оперативните условия и дейността на Глобалния механизъм, който се отчита пред нея в съответствие с параграф 4, като взима под внимание и разпоредбите на член 7. Въз основа на този преглед тя провежда обсъждане и предприема подходящи мерки.

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

ИНСТИТУЦИИ

Член 22

Конференция на страните по конвенцията

1. Създава се Конференция на страните по конвенцията.

2. Конференцията на страните по конвенцията е висш орган на тази конвенция. Тя приема в рамките на своя мандат решенията, необходими за целите на ефективното ѝ прилагане. Тя в частност:

а) редовно прави преглед на прилагането на конвенцията и на функционирането на нейните институционални договорености в светлината на опита, натрупан на национално, подрегионално, регионално и международно равнище, и въз основа на развитието на научно-техническите знания;

б) поощрява и улеснява обмена на информация относно мерките, предприемани от страните, и определя формата и графика за предоставяне на информацията в съответствие с член 26, прави преглед на докладите и отправя препоръки по тези доклади;

в) създава такива спомагателни органи, каквито са необходими за прилагане на конвенцията;

г) прави преглед на докладите, представени от нейните спомагателни органи, и осъществява ръководството на дейността им;

д) съгласува и приема с консенсус процедурни и финансови правила, касаещи дейността ѝ и тази на спомагателните органи;

е) приема изменения в конвенцията съгласно членове 30 и 31;

ж) одобрява програма и бюджет за своята дейност, включително тези на спомагателните си органи, и предприема необходимите мерки за тяхното финансиране;

з) при необходимост се обръща за съдействие към компетентните органи или агенции, имащи национален, международен, междуправителствен или неправителствен характер, и използва предоставените от тях услуги и информация;

и) поощрява и укрепва отношенията с други относими конвенции, като избягва при това дублирането на дейности; и

й) упражнява и други функции, които могат да бъдат необходими за постигане целите на конвенцията.

3. На своята първа сесия Конференцията на страните по конвенцията приема с консенсус собствени процедурни правила, които включват процедури за вземане на решения по въпроси, които все още не са обхванати от процедурите за вземане на решения, предвидени в тази конвенция. Тези процедури могат да включват видовете мнозинство, необходимо за вземането на конкретни решения.

4. Първата сесия на Конференцията на страните по конвенцията се свиква от временен секретариат, упоменат в член 35, и се провежда не по-късно от една година след датата на встъпване на конвенцията в сила. Ако конференцията на страните по конвенцията не вземе друго решение, втората, третата и четвъртата редовни сесии се провеждат ежегодно, а впоследствие редовните сесии се провеждат на всеки две години,.

5. Конференцията на страните по конвенцията свиква по всяко друго време извънредни сесии, решение за които Конференцията на страните по конвенцията може да вземе на редовна сесия или след писмено искане на която и да е страна, при условие че в продължение на три месеца след като постоянният секретариат уведоми

за това искане страните, то бъде подкрепено най-малко от една трета от общия им брой.

6. На всяка редовна сесия Конференцията на страните по конвенцията избира бюро. Структурата и функциите на бюрото се определят с процедурните правила. При назначаването на членовете на бюрото се обръща дължимото внимание на необходимостта да се осигури справедливо географско разпределение и адекватно представителство на засегнатите държави - страни по конвенцията, особено на тези от Африка.

7. Организацията на обединените нации, нейните специализирани органи и всяка държава-членка на тези организации или наблюдател в тях, която не е страна по конвенцията, могат да бъдат представени на сесиите на Конференцията на страните по конвенцията в качеството на наблюдатели. Всеки орган или агенция, били те национални или международни, правителствени или неправителствени, които притежават компетенции по въпросите, попадащи в обхвата на конвенцията, и които уведомят постоянния секретариат за желанието си да бъдат представени на сесия на Конференцията на страните по конвенцията в качеството на наблюдатели, могат да бъдат допуснати за участие в нея, ако срещу това не възразят най-малко една трета от присъстващите страни по конвенцията. Допускането и участието на наблюдатели се урежда с процедурните правила, приети от Конференцията на страните по конвенцията.

8. Конференцията на страните по конвенцията може да поиска от компетентните национални и международни организации, разполагащи със съответния опит, да й бъде предоставена информация по член 16, буква г), член 17, параграф 1, буква с) и член 18, параграф 2, буква б) .

Член 23

Постоянен секретариат

1. Създава се постоянен секретариат

2. Постоянният секретариат изпълнява следните функции:

а) организира сесиите на Конференцията на страните по конвенцията и нейните спомагателни органи, създадени в съответствие с конвенцията, и им предоставя необходимите услуги;

б) събира и предава предоставените му доклади;

в) улеснява, по тяхно искане, предоставянето на помощ на засегнатите държави - страни по конвенцията, особено на намиращите се в Африка, при събирането и съобщаването на информацията, изисквана по силата на конвенцията;

г) координира своята дейност с тази на секретариатите на други съответни международни органи и конвенции;

д) установява под ръководството на Конференцията на страните по конвенцията такива административни и договорни отношения, които могат да се окажат необходими за ефективно изпълнение на неговите функции;

е) изготвя доклади за изпълнението на своите функции, възложени му с тази конвенция, и ги представя на Конференцията на страните по конвенцията; и

ж) изпълнява всякакви други типични за един секретариат функции, които могат да му бъдат възложени от Конференцията на страните по конвенцията.

3. На своята първа сесия Конференцията на страните по конвенцията назначава постоянен секретариат и предприема мерки за осигуряване на неговото функциониране.

Член 24

Комитет по наука и технологии

1. Създава се Комитет по наука и технологии като спомагателен орган на Конференцията на страните по конвенцията с цел да ѝ предоставя информация и консултации по научно-технически въпроси, отнасящи се до борбата с опустиняването и смекчаването на последиците от засушаването. Заседанията на комитета се провеждат по време на редовните сесии на Конференцията на страните по конвенцията, имат мултидисциплинарен характер и са отворени за участие на всички страни по конвенцията. В състава му влизат правителствени представители, които имат компетенции в съответните области на знания. На своята първа сесия Конференцията на страните по конвенцията взема решение за кръга на компетенции на комитета.

2. Конференцията на страните по конвенцията съставя и поддържа списък с независими експерти, разполагащи с опит и знания в съответните области. Този списък се съставя въз основа на писмени предложения от страните по конвенцията за включване на експерти, като се отчита необходимостта от мултидисциплинарен подход и широко географско представителство.

3. Конференцията на страните по конвенцията може при необходимост да формира специални експертни групи, които да ѝ предоставят чрез комитета информация и консултации по специфични проблеми, касаещи съвременното състояние на научно-техническите знания, свързани с борбата с опустиняването и смекчаването на последиците от засушаването. В състава на тези групи влизат експерти, чиито имена се вземат от списъка, като се отчита необходимостта от мултидисциплинарен подход

и широко географско представителство. Тези експерти притежават съответна научна квалификация и практически опит и се назначават от Конференцията на страните по конвенцията по препоръка на комитета. Конференцията на страните по конвенцията взема решение относно кръга на компетенции и условията на работа на тези експертни групи.

Член 25

Създаване на мрежа от институции, агенции и органи

1. Комитетът по наука и технологии, под ръководството на Конференцията на страните по конвенцията, предприема мерки за провеждането на преглед и оценка на съществуващите мрежи, институции, агенции и органи, които имат желание да се включат в мрежата. Наличието на такава мрежа способства за прилагането на конвенцията.

2. Въз основа на резултатите от прегледа и оценката, упоменати в параграф 1, Комитетът по наука и технологии внася препоръки пред Конференцията на страните по конвенцията относно пътищата и средствата за улесняване и укрепване на връзките на елементите в мрежата на местно, национално и други равнища с цел изпълнение на задачите, посочени в членове от 16 до 19 на конвенцията.

3. Като взема под внимание тези препоръки, Конференцията на страните по конвенцията:

а) определя онези национални, подрегионални, регионални и международни елементи, които са най-подходящи за създаване на мрежа и препоръчват оперативни процедури и временен график за тях; и

б) определя онези елементи, които са най-подходящи за улесняване на създаването и укрепването на такава мрежа на всички равнища.

ЧАСТ ПЕТА

ПРОЦЕДУРИ

Член 26

Предоставяне на информация

1. Всяка страна представя на Конференцията на страните по конвенцията за разглеждане на нейните редовни сесии, чрез постоянния секретариат, доклади за мерките, които тя е предприела по прилагането на конвенцията. Конференцията на страните по конвенцията определя графика за представяне и формата на тези доклади.
2. Засегнатите държави - страни по конвенцията предоставят описание на стратегиите, приети в изпълнение на член 5, и всякаква относима информация във връзка с тяхното приложение.
3. Засегнатите държави - страни по конвенцията, които осъществяват програми за действие в изпълнение на членове от 9 до 15, предоставят подробно описание на тези програми и дейностите по тяхното приложение.
4. Всяка група от засегнати държави - страни по конвенцията може да направи съвместно съобщение за мерките, предприети на подрегионално и/или регионално равнище в рамките на програмите за действие.
5. Развитите държави - страни по конвенцията представят доклади за мерките, предприети за оказване на помощ при подготовката и осъществяването на програми за действие, включително и информация за финансовите ресурси, които те са предоставили или предоставят в съответствие с тази конвенция.
6. Информацията, предоставяна в изпълнение на параграфи от 1 до 4, се изпраща възможно най-бързо от постоянния секретариат на Конференцията на страните по конвенцията и на всеки компетентен спомагателен орган.
7. Конференцията на страните съдейства за предоставянето на засегнатите държави - страни по конвенцията, особено на тези в Африка, по тяхно искане, на техническа и финансова помощ при събирането и предоставянето на информация в съответствие с изискванията на този член, а също при определянето на техническите и финансовите нужди, свързани с програмите за действие.

Член 27

Мерки за решаване на въпроси по прилагането на конвенцията

Конференцията на страните по конвенцията разглежда и приема процедури и институционални механизми за решаване на въпроси, които могат да възникнат във връзка с прилагането на конвенцията.

Член 28

Разрешаване на спорове

1. Страните разрешават всякакви спорове помежду си, касаещи тълкуването или прилагането на конвенцията, чрез преговори или други мирни средства по свой избор.

2. При ратификация, приемане, одобрение на конвенцията или присъединяване към нея или по всяко време след това, страна по конвенцията, която не е регионална организация за икономическа интеграция, може да заяви с писмена декларация, представена на депозитара, че при всеки спор, относно тълкуването или прилагането на конвенцията, тя признава по отношение на всяка страна, поела същото задължение, задължителния характер на едното или двете по-долу изброени средства за разрешаване на спорове:

а) арбитраж в съответствие с процедури, приети във възможно най-кратък срок с приложение от Конференцията на страните по конвенцията;

б) отнасяне на спора пред Международния съд към ООН.

3. Страна по конвенцията, която е регионална организация за икономическа интеграция, може да представи аналогична декларация за разрешаване по арбитражен път в съответствие с процедурата по параграф 2, буква а).

4. Декларация, представена в съответствие с параграф 2, остава в сила до изтичане на срока на нейното действие в съответствие с нейните условия или до изтичане на тримесечен срок от внасянето на писмено уведомление за нейната отмяна при депозитара.

5. Изтичането на срока на действие на декларация, уведомлението за нейната отмяна или депозирането на нова декларация по никакъв начин не засяга висящо производство пред арбитражен съд или пред Международния съд към ООН, освен ако страните по спора не се договорят за друго.

6. Ако страните по спора не са приели същата или друга процедура в съответствие с параграф 2 и не са успели да разрешат своя спор в рамките на 12 месеца след уведомлението от една страна по конвенцията на друга, че между тях има спор, този спор се отнася по искане на която и да е от страните по спора за помирение, веднага щом това стане възможно, в съответствие с процедурите, приети в приложение от Конференцията на страните по конвенцията.

Член 29

Статут на приложенията

1. Приложенията са неразделна част от тази конвенция и, ако изрично не се предвижда друго, всяко позоваване на конвенцията е също така позоваване на нейните приложения.

2. Страните дават такова тълкуване на разпоредбите в приложенията, което съответства на техните права и задължения, произтичащи от членовете на тази конвенция.

Член 30

Изменения в конвенцията

1. Всяка страна може да предлага изменения в конвенцията.

2. Изменения в конвенцията се приемат на редовна сесия на Конференцията на страните по конвенцията. Постоянният секретариат изпраща на страните по конвенцията текста на всяко предлагано изменение не по-малко от 6 месеца преди началото на заседанието, на което се предлага да се приеме. Постоянният секретариат изпраща текста на предлаганите изменения също и на страните, подписали конвенцията.

3. Страните по конвенцията полагат всички усилия за постигане на съгласие с консенсус по всяко предлагано изменение в нея. Ако всички възможности за постигане на консенсус са изчерпани и не се стигне до съгласие, като последно средство изменението се приема с мнозинство от две трети от гласовете на присъстващите на заседанието и участващи в гласуването страни. Постоянният секретариат предава текста на приетото изменение на депозитара, който го изпраща на всички страни за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване.

4. Документите за ратификация, приемане, одобрение на изменението или присъединяване към него се внасят за съхранение при депозитара. Изменение,

прието в съответствие с параграф 3, влиза в сила за тези страни по конвенцията, които са го приели, на 90-ия ден от датата на получаване от депозитара на документите за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване от най-малко две трети от страните по конвенцията, които са били страни в момента на приемането на изменението.

5. Изменението влиза в сила за всяка друга страна по конвенцията на 90-ия ден от датата на внасянето от тази страна при депозитара на нейния документ за ратификация, приемане, одобрение на въпросното изменение или присъединяване към него.

6. За целите на този член и на член 31 изразът „присъстващи и участващи в гласуването страни по конвенцията” означава страни по конвенцията, които присъстват и гласуват „за” или „против”.

Член 31

Приемане на приложенията и измененията в тях

1. Всеки допълнителен приложение към конвенцията и всяко изменение в който и да е приложение се предлага и приема в съответствие с процедурата за внасяне на изменения в конвенцията, описана в член 30, при условие че при приемане на допълнителен приложение за прилагане на регионално равнище или изменение в какъвто и да е приложение за прилагане на регионално равнище мнозинството, предвидено в този член, представлява мнозинство от две трети от гласовете на присъстващите и участващи в гласуването страни от съответния регион. Депозитарът съобщава на всички страни за приемането на приложението или внасянето на изменения в него.

2. Приетите в съответствие с параграф 1 приложение, с изключение на допълнителните приложения за прилагане на регионално равнище, или изменения в приложения, с изключение на измененията в който и да е приложение за регионално прилагане, влизат в сила за всички страни по конвенцията 6 месеца след датата на уведомяване на тези страни от депозитара за приемането на такъв приложение или такова изменение, с изключение на тези страни, които в този период писмено са уведомили депозитара, че не приемат съответния приложение или изменение към него. Този приложение или изменение влиза в сила за страните, които оттеглят своето съобщение за неприемане, на 90-ия ден след датата на получаване от депозитара на нотификация за това оттегляне.

3. Всеки допълнителен приложение за прилагане на регионално равнище или изменение в него, които са били приети в съответствие с параграф 1, влизат в сила за всички страни по конвенцията 6 месеца след датата на изпращане на съобщение от депозитара до тези страни за приемането на такива приложения или изменения, с изключение на:

а) всяка страна, която в този 6-месечен период е уведомила писмено депозитара за неприемането на този допълнителен приложение за прилагане на регионално равнище или на измененията в него, като в тези случаи този приложение или изменение влизат в сила за страните, които оттеглят своето съобщение за неприемане, на 90-ия ден след датата на получаване от депозитара на нотификация за това оттегляне; и

б) всяка страна, която е направила декларация по отношение на допълнителни приложения за прилагане на регионално равнище или на изменения в тях в съответствие с член 34, параграф 4, като в този случай този приложение или изменение влизат в сила за тази страна на 90-ия ден след датата на предаване на съхранение при депозитара на нейния документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване по отношение на този приложение или изменение в него.

4. Ако приемането на приложение или изменение в приложение е свързано с внасяне на изменения в конвенцията, то този приложение или изменение в него влизат в сила едва след влизане в сила на изменението в конвенцията.

Член 32

Право на глас

1. С изключение на предвиденото в параграф 2, всяка страна по конвенцията има право на един глас.

2. По въпроси от тяхна компетентност регионалните организации за икономическа интеграция упражняват своето право на глас, като броят на гласовете, с които разполагат, е равен на броя на техните държави-членки, които са страни по конвенцията. Тези организации не упражняват правото си на глас, ако която и да е от техните държави-членки упражни своето право на глас и обратното.

ЧАСТ ШЕСТА

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 33

Подписване

Тази конвенция се открива за подписване от държавите - членки на Организацията на обединените нации или от която и да е нейна специализирана агенция или държавите, които са страни по Устава на Международния съд, и от регионалните организации за икономическа интеграция на 14 и 15 октомври 1994 г. в Париж. Тя остава открита за подписване в Главната квартира на Организацията на обединените нации в Ню Йорк до 13 октомври 1995 г. .

Член 34

Ратификация, приемане, одобрение и присъединяване

1. Тази конвенция подлежи на ратификация, приемане, одобрение или присъединяване от държави и регионални организации за икономическа интеграция. Тя се открива за присъединяване на следващия ден след крайния срок за подписване на конвенцията. Документите за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване се внасят за съхранение при депозитара.
2. Всяка регионална организация за икономическа интеграция, която става страна по конвенцията, а в същото време нито една нейна държава-членка не е страна по конвенцията, се обвързва с всички задължения, произтичащи от конвенцията. В случай че една или повече държави - членки на такава организация също са страни по конвенцията, тази организация и нейните държави-членки вземат решение по отношение на техните съответни отговорности по изпълнение на задълженията им, произтичащи от конвенцията. В подобни случаи организацията и нейните държави-членки не могат едновременно да упражняват права, произтичащи от конвенцията.
3. В документите си за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване регионалните организации за икономическа интеграция декларират обхвата на компетенциите си по отношение на въпросите, уредени с конвенцията. Те информират своевременно депозитара, който на свой ред уведомява страните за всяко съществено изменение в обхвата на техните компетенции.
4. В своя документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване всяка страна по конвенцията може да декларира, че по отношение на нея всеки допълнителен приложение за прилагане на регионално равнище или изменение в приложението за прилагане на регионално равнище влизат в сила едва след депозирането на нейния документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване.

Член 35

Временни механизми

Функциите на секретариата, изброени в член 23, временно се изпълняват от секретариата, създаден от Общото събрание на Организацията на обединените нации с негова резолюция 47/188 от 22 декември 1992 г., до приключването на първата сесия на Конференцията на страните по конвенцията.

Член 36

Влизане в сила

1. Конвенцията влиза в сила на 90-ия ден от депозирането на 50-ия документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване.
2. За всяка държава или регионална организация за икономическа интеграция, които ратифицират, приемат или одобряват конвенцията или се присъединят към нея след депозирането на 50-ия документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване, конвенцията влиза в сила на 90-ия ден от депозирането от страна на тази държава или регионална организация за икономическа интеграция на техния документ за ратификация, приемане, одобрение или присъединяване.
3. За целите на параграфи 1 и 2 нито един документ, депозиран от регионална организация за икономическа интеграция, не се разглежда като допълнителен към документите, депозирани от държавите - членки на тази организация.

Член 37

Резерви

Не се допускат резерви по отношение на тази конвенция.

Член 38

Оттегляне

1. По всяко време след изтичане на три години от влизането в сила на конвенцията за страна по нея, тази страна може да се оттегли от конвенцията чрез писмено уведомление до депозитара.

2. Оттеглянето влиза в сила след изтичане на една година от датата на получаване от депозитара на уведомлението за оттегляне или на посочена в уведомлението за оттегляне по-късна дата.

Член 39

Депозитар

Генералният секретар на Организацията на обединените нации изпълнява функциите на депозитар на тази конвенция.

Член 40

Автентични текстове

Оригиналът на тази конвенция, английският, арабският, испанският, китайският, френският и руският текст на която са еднакво автентични, се депозира при генералния секретар на Организацията на обединените нации.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за тази цел, подписаха тази конвенция.

Подписана в Париж на седемнадесети юни хиляда деветстотин деветдесет и четвърта година.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА НА РЕГИОНАЛНО РАВНИЩЕ В АФРИКА

Член 1

Обхват

Този приложение се прилага за Африка по отношение на всяка страна по конвенцията и в съответствие с последната, и в частност с член 7 от нея, за целите на борбата с опустиняването и/или смекчаването на последиците от засушаването в сухите, полусухите и малко влажните райони на този регион.

Член 2

Цели

Настоящият приложение има за цел на национално, подрегионално и регионално равнище в Африка и с оглед спецификата на този регион да:

- а) определи мерките и стъпките, които следва да се предприемат, включително характера и условията за предоставяне на помощ от развитите държави - страни по конвенцията, съгласно относимите разпоредби на конвенцията;
- б) осигури ефикасното и практическо прилагане на конвенцията при отчитане на специфичните условия в Африка; и
- в) съдейства за осъществяване на механизмите и дейностите за борба с опустиняването и/или смекчаване на последиците от засушаването в сухите, полусухите и малко влажните райони на Африка.

Член 3

Особености на Африканския регион

При изпълнението на своите задължения, произтичащи от конвенцията, страните възприемат в хода на прилагането на този приложение един основен подход, който отчита следните особености на Африка:

- а) голям относителен дял на сухите, полусухите и малко влажните райони;

б) голям брой държави и значителна част от населението са подложени на отрицателното въздействие на опустиняването и често повтарящите се периоди на сериозно засушаване;

в) голям брой засегнати държави, които нямат излаз на море;

г) широко разпространение на бедността сред по-голямата част от засегнатите държави, голям брой от които спадат към най-слабо развитите държави, и нужда от значителна по обем външна подкрепа под формата на безвъзмездни помощи и заеми, отпускани при благоприятни условия, за да постигнат целите си в областта на развитието;

д) тежки социално-икономически условия, влошавани от неблагоприятните и променливи търговски условия, проблемите с външната задлъжнялост и политическата нестабилност, които водят до вътрешна, регионална и международна миграция;

е) силна зависимост на населението от природните ресурси като източници на средства за съществуване, която в съчетание с демографските тенденции и фактори, слабата технологическа база и нерационалната производствена практика води до сериозно влошаване на качеството на ресурсната база;

ж) липса на адекватна институционална и правна основа, слаборазвита инфраструктура, недостатъчен научно-технически и образователен капацитет, поставящи значителни изисквания във връзка с изграждането на такъв капацитет; и

з) централно място сред националните приоритети в развитието на засегнатите африкански държави се отделя на действията за борба с опустиняването и/или смекчаване на последиците от засушаването.

Член 4

Ангажменти и задължения на африканските държави – страни по конвенцията

1. Съобразно възможностите си африканските държави - страни по конвенцията се задължават да:

а) превърнат в своя главна стратегия в рамките на усилията си за изкореняването на бедността борбата с опустиняването и/или смекчаването на последиците от засушаването;

б) съдействат за развитието на регионалното сътрудничество и интеграция в дух на солидарност и партньорство, основани на взаимен интерес, в рамките на програми и

дейности за борба с опустиняването и/или смекчаване на последиците от засушаването;

в) рационализират и укрепват съществуващите институции, ангажирани с проблемите на опустиняването и засушаването, и при нужда привличат за решаване на тези проблеми и други съществуващи институции, с цел повишаване на ефективността на тяхната дейност и осигуряване на по-рационално използване на ресурсите;

г) съдействат за обмена на информация помежду им относно подходящи технологии, знания, ноу-хау и практики; и

д) разработват извънредни планове за смекчаване последиците от засушаването в районите, пострадали от опустиняване и/или засушаване.

2. В изпълнение на общите и специфични задължения, предвидени в членове 4 и 5 на конвенцията, засегнатите африкански държави - страни по конвенцията се стремят да:

а) заделят в рамките на своите национални бюджети необходимите финансови средства, при отчитане на националните условия и възможности и с оглед на новото приоритетно внимание, което Африка отделя на явленията опустиняване и/или засушаване;

б) поддържат и укрепват провежданите в момента реформи, насочени към задълбочаване на децентрализацията, подобряване на режима на експлоатация на ресурсите, както и към разширяване участието на местното население и общините; и

в) набележат и мобилизират нови и допълнителни национални финансови ресурси и приоритетно да развият съществуващия национален потенциал и механизми с цел мобилизация на вътрешни финансови ресурси.

Член 5

Ангажменти и задължения на развитите държави - страни по конвенцията

1. При изпълнение на своите задължения по смисъла на членове 4, 6 и 7 на конвенцията развитите държави - страни по конвенцията отделят приоритетно внимание на засегнатите африкански държави - страни по конвенцията и в този контекст:

а) оказват помощ на тези държави в борбата с опустиняването и/или в усилията за смекчаване на последиците от засушаването, включително чрез предоставяне и/или облекчаване на достъпа им до финансови и/или други ресурси, чрез поощряване, финансиране и/или улесняване на финансирането на трансфера, адаптирането и достъпа до подходящи екологични технологии и ноу-хау на взаимно съгласувана

основа и в съответствие с националната си политика, като отчитат възприетата от тях главна стратегия на изкореняване на бедността;

б) продължават да предоставят значителни ресурси и/или увеличават обема на предоставяните ресурси за борба с опустиняването и/или смекчаване на последиците от засушаването; и

в) оказват помощ на тези държави за разширяване на капацитета им за укрепване на тяхната институционална рамка, подобряване на научно-техническата им база, усъвършенстване на събирането и анализа на информация, а също и на развойната и изследователската дейност за целите на борбата с опустиняването и/или смекчаването на последиците от засушаването.

2. Други държави - страни по конвенцията могат доброволно да предоставят технологии, знания и ноу-хау, свързани с опустиняването и/или финансови ресурси, на засегнатите африкански държави - страни по конвенцията. Предаването на тези технологии, знания и ноу-хау се улеснява от международното сътрудничество.

Член 6

Рамки на стратегическото планиране за целите на устойчивото развитие

1. Националните програми за действие са централна и неразделна част от по-мощния процес на разработване на национална политика за устойчиво развитие в засегнатите африкански държави - страни по конвенцията.

2. С цел разработване на стратегия за гъвкаво планиране, позволяваща да се постигне максимално участие на местното население и общините, се прилага механизъм на широки консултации с участието на съответните равнища на изпълнителната власт, местното население, общините и неправителствените организации. При нужда, по искане на засегнатата африканска държава - страна по конвенцията, в този процес могат да бъдат привлечени за участие двустранни и многостранни организации за подпомагане.

Член 7

График за подготовка на програмите за действие

В периода до влизането в сила на тази конвенция африканските държави - страни по конвенцията, при нужда в сътрудничество с други членове на международната общност, временно прилагат, доколкото това е възможно, разпоредбите на конвенцията, отнасящи се до подготовката на национални, подрегионални и регионални програми за действие.

Член 8

Съдържание на националните програми за действие

1. В съответствие с член 10 на конвенцията централно място в общата стратегия на националните програми за действие се отделя на интегрираните местни програми за развитие на засегнатите райони, основани на механизми за осигуряване на участието на населението и на включването на стратегии за изкореняване на бедността в усилията за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването. Тези програми са насочени към укрепване капацитета на местната власт и осигуряване активното участие на местното население, общини и групи, като особено внимание се отделя на въпросите на образованието и обучението, мобилизирането на неправителствени организации с доказан опит и укрепването на децентрализираните правителствени структури.

2. При нужда, националните програми за действие включват следните общи параметри на действие:

а) използване в процеса на разработка и изпълнение на националните програми за действие на миналия опит в борбата с опустиняването и/или усилията за смекчаване на последиците от засушаването, при отчитане на социалните, икономическите и екологическите условия;

б) установяване на факторите, допринасящи за опустиняването и/или засушаването, определяне на наличните и необходимите ресурси и капацитет и разработване на подходяща политика, а така също и на институционални и други решения и мерки, необходими за борба с тези явления и/или смекчаване на последиците от тях; и

в) разширяване участието на местното население и общините, включително на жените, земеделците и скотовъдците, и предоставяне на същите на по-широки управленски полномощия.

3. Националните програми за действие при нужда включват също:

а) мерки за подобряване на икономическата среда с цел изкореняване на бедността:

i) увеличаване на доходите и разширяване на възможностите за трудова заетост, особено на най-бедните членове на общините чрез:

- развитие на пазарите на продукти на земеделието и животновъдството;
- създаване на финансови инструменти, отговарящи на местните нужди;
- съдействие за диверсификацията на земеделието и създаването на земеделски предприятия; и
- развитие на икономически дейности, съпътстващи земеделието или от неземеделски тип;

ii) подобряване на дългосрочните перспективи за развитие на селското стопанство чрез създаване на:

- стимули за продуктивни инвестиции и достъп до средствата за производство; и
- ценови и данъчни мерки и търговски практики, които поощряват растежа;

iii) разработване и прилагане на политики в областта на миграцията на населението с цел намаляване на демографския натиск на земите; и

iv) насърчаване използването на устойчиви на засушаване култури и прилагането на интегрирани системи за обработване на сухи земи с оглед осигуряване на продоволствени резерви;

б) мерки за опазване на природните ресурси:

i) осигуряване на интегрирано и устойчиво управление на природните ресурси, включително на:

- земеделските земи и пасища;
- растителната покривка и животинския свят;
- горите;
- водните ресурси; и
- биологическото разнообразие;

ii) обучение и повишаване на информираността на населението, както и провеждане на образователни кампании по екологически въпроси и разпространение на знания във връзка с методите за устойчиво управление на природните ресурси; и

iii) осигуряване на развитието и рационалното използване на различни енергийни източници, насърчаване използването на алтернативни енергийни източници, в частност на слънчева енергия, вятърна енергия и биогаз, а също предприемане на конкретни мерки, свързани с трансфера, овладяването и адаптирането на подходящи технологии с цел намаляване на упражнявания натиск спрямо застрашените от изчерпване природни ресурси;

в) мерки за усъвършенстване на институционалното устройство:

i) определяне на ролите и отговорностите на централното управление и местните органи на властта в рамките на политиката за планиране на земеползването;

ii) поощряване политиката на активна децентрализация, заключаваща се в предоставяне на местните органи на властта на пълномощия, свързани с управлението и вземането на решения, и насърчаване проявяването на

инициатива и поемането на отговорности от местните общини и създаването на местни структури; и

iii) съответно адаптиране, при нужда, на институционалната и нормативната рамка на управлението на природните ресурси с цел гарантиране правата на земеползване на местното население;

г) мерки за задълбочаване на познанията за явлениято опустиняване:

i) поощряване на изследователската работа, а също и събирането, обработката и обмяна на информация, относно научно-техническите и социално-икономическите аспекти на опустиняването;

ii) разширяване на националния изследователски капацитет и подобряване събирането, обработката, обмяна и анализа на информация, за да се осигури по-дълбоко разбиране и ефективно прилагане на практика на резултатите от анализа; и

iii) поощряване на средносрочното и дългосрочното изучаване на:

- социално-икономическите и културните тенденции в засегнатите райони;
 - качествените и количествените тенденции в развитието на природните ресурси;
- и
- взаимната връзка между климата и опустиняването; и

д) мерки за мониторинг и оценка на последиците от засушаването:

i) разработване на стратегии за оценка на въздействието на естествената промяна на климата върху процесите на засушаване и опустиняване в даден регион и/или за използване на сезонни и междугодишни прогнози за промяната на климата в усилията за смекчаване на последиците от засушаването;

ii) усъвършенстване на системите за ранно предупреждение и от насрещни мерки, осигуряване на ефективно управление на извънредната и продоволствената помощ и усъвършенстване на системите за складиране и разпределение на хранителните запаси, механизмите за защита на животните и инженерно-техническите съоръжения, както и на схемите за алтернативни източници на средства за съществуване в застрашените от засушаване райони; и

iii) мониторинг и оценка на влошаването на състоянието на околната среда с цел получаване на надеждна и навременна информация за процесите и динамиката на влошаване на качеството на ресурсите с цел улесняване разработването на по-ефективна политика и на насрещни мерки.

Член 9

Изготвяне на националните програми за действие и разработка на критерии за оценка на изпълнението на програмите

Всяка засегната африканска държава - страна по конвенцията определя подходящ национален координационен орган, който да играе ролята на катализатор в дейността по подготовката, изпълнението и оценката на нейната национална програма за действие. В светлината на член 3, този орган при нужда:

- а) идентифицира и анализира предприетите действия, като започва процес на консултации на местно равнище с участието на местното население и общините и в сътрудничество с местната администрация, развитите държави - страни по конвенцията и междуправителствени и неправителствени организации, въз основа на първоначални консултации със заинтересованите страни на национално равнище;
- б) установява и анализира съществуващите пречки, нужди и несъвършенства, които се отразяват неблагоприятно на развитието и устойчивото земеползване, и препоръчва практически мерки за избягване на дублирането на дейности чрез пълноценно използване на текущите усилия в съответната област и насърчава използването на резултатите;
- в) улеснява, планира и формулира проектни дейности, основани на взаимно допълващи се, гъвкави подходи с цел осигуряване активното участие на населението в засегнатите райони, свеждане до минимум отрицателното въздействие на тези дейности и определяне и подреждане на потребностите от финансова помощ и техническо сътрудничество според тяхната приоритетност;
- г) установява адекватни и лесно поддаващи се на количествено измерване и проверка критерии за анализ и оценка на националните програми за действие, предвиждащи мерки с краткосрочен, средносрочен и дългосрочен характер, и на изпълнението на тези програми; и
- д) подготвя доклади за постигнатия напредък по прилагането на националните програми за действие.

Член 10

Организационни рамки на подрегионалните програми за действие

1. В съответствие с член 4 на конвенцията африканските държави - страни по конвенцията си сътрудничат при подготовката и прилагането на подрегионални програми за действие за Централна, Източна, Северна, Южна и Западна Африка и във връзка с това могат да делегират на съответните подрегионални междуправителствени организации следните отговорности:

а) да играят ролята на центрове за координация на подготовката и прилагането на подрегионалните програми за действие;

б) да подпомагат подготовката и прилагането на националните програми за действие;

в) да улесняват обмена на информация, опит и ноу-хау и да осигуряват консултации във връзка с ревизирането на националното законодателство; и

г) всякакви други отговорности, свързани с прилагането на подрегионалните програми за действие.

2. Специализираните подрегионални институции могат да оказват помощ при поискване и/или да бъдат упълномощавани да координират дейностите, попадащи в кръга на тяхната компетентност.

Член 11

Съдържание и подготовка на подрегионалните програми за действие

Подрегионалните програми за действие съсредоточават вниманието си върху въпроси, които могат да бъдат по-рационално решени на подрегионално равнище. В рамките на подрегионалните програми за действие се създават при необходимост механизми за управление на общите природни ресурси. Тези механизми ефективно решават трансгранични проблеми, свързани с опустиняването и/или засушаването, и съдействат за хармоничното прилагане на националните програми за действие. Приоритетни за подрегионалните програми за действие съответно се явяват следните области:

а) съвместни програми за устойчиво управление на трансграничните природни ресурси, при нужда с помощта на двустранни и многостранни механизми;

б) координация на програми за развитие на алтернативни енергийни източници;

в) сътрудничество при управлението и контрола върху борбата с вредителите и болестите по растенията и животните;

г) дейности по изграждане на капацитета, образование и информиране на обществеността, които се осъществяват и подкрепят по-ефективно на подрегионално равнище;

д) научно-техническо сътрудничество, по-специално в областта на климатологията, метеорологията и хидрологията, включително мрежите за събиране и оценка на данни, обмена на информация и контрола по осъществяване на проекти, както и

координация и определяне на приоритетите в изследователската и развойната дейност;

е) системи за ранно предупреждение и съвместно планиране на действия по смекчаване на последиците от засушаването, включително на мерки за решаване на проблемите, породени от миграцията, предизвикана от екологически фактори;

ж) проучване на възможностите за обмяна на опит, особено по отношение на участието на местното население и общините, и създаване на благоприятна среда за подобряване на управлението на земеползването и за използването на подходящи технологии;

з) укрепване на капацитета на подрегионалните организации по отношение на координацията и техническото обслужване, а така също създаване, преориентиране и укрепване на подрегионалните центрове и институции; и

и) разработване на политики в такива сфери като търговията, които оказват въздействие върху засегнатите райони и тяхното население, включително на мерки по координация на регионалните режими за пазарни продажби и за създаване на обща инфраструктура.

Член 12

Организационни мерки, включени в регионалната програма за действие

1. Съгласно член 11 на конвенцията африканските държави - страни по нея съвместно определят процедурите за подготовка и прилагане на регионалната програма за действие.

2. Страните могат да оказват подходяща подкрепа на съответните африкански регионални институции и организации, за да могат те да подпомагат африканските държави - страни по конвенцията при изпълнение на задълженията им по тази конвенция.

Член 13

Съдържание на регионалната програма за действие

Регионалната програма за действие включва мерки, свързани с борбата с опустиняването и/или смекчаване последиците от засушаването, в следните приоритетни области:

а) развитие на регионалното сътрудничество и координация на подрегионалните програми за действие с цел постигане на регионален консенсус по ключови въпроси

на политиката, включително чрез провеждане на редовни консултации между подрегионалните организации;

б) съдействие при изграждането на нужния капацитет за дейности, които са най-подходящи за прилагане на регионално равнище;

в) търсене, в сътрудничество с международната общност, на решения на глобалните икономически и социални проблеми, които оказват въздействие върху засегнатите райони, при отчитане на разпоредбите на член 4, параграф 2, буква б) от конвенцията;

г) насърчаване сред засегнатите държави от Африка - страни по конвенцията и нейните подрегиони и други засегнати региони на обмена на информация и подходящи методи, техническо ноу-хау и съответен опит; развиване на научно-техническото сътрудничество, особено в областта на климатологията, метеорологията, хидрологията, развитието на водните ресурси и алтернативните енергийни източници; координиране на изследователската дейност на подрегионално и регионално равнище; и определяне на регионалните приоритети в областта на изследователската и развойната дейност;

д) координация на мрежите за системно наблюдение и оценка и обмен на информация, а също и тяхното интегриране в световните мрежи; и

е) координация и повишаване на ефективността на подрегионалните и регионални системи за ранно предупреждение и извънредни планове в случай на засушаване.

Член 14

Финансови ресурси

1. В съответствие с член 20 на конвенцията и член 4, параграф 2 от този приложение, засегнатите африкански държави - страни по конвенцията полагат усилия за създаване на макроикономическа рамка, която да съдейства за мобилизацията на финансови ресурси, и разработват политики и установяват процедури за по-ефективно насочване на ресурсите за нуждите на местните програми за развитие, включително и чрез неправителствени организации, при нужда.

2. В съответствие с член 21, параграфи 4 и 5 на конвенцията страните се договарят за съставяне на списък на източниците за финансиране на национално, подрегионално, регионално и международно равнище за осигуряване на рационално използване на съществуващите ресурси и установяване на недостатъците при разпределение на ресурсите с цел улесняване прилагането на програмите за действие. Този списък редовно се подлага на преглед и актуализация.

3. Съгласно член 7 на конвенцията развитите държави - страни по конвенцията продължават да предоставят значителни ресурси и/или по-значителни по обем ресурси, а също и други форми на подкрепа на засегнатите африкански държави - страни по конвенцията, въз основа на споразумения и договорености за партньорство, на които се позовава член 18, като отделят, в частност, дължимото внимание на въпросите, свързани с външната задължнялост, международната търговия и търговски режими, в съответствие с член 4, параграф 2, буква б) на конвенцията.

Член 15

Финансови механизми

1. В съответствие с разпоредбите на член 7 на конвенцията, поставящи ударение върху приоритетното място, което следва да се отдели на засегнатите африкански държави - страни по конвенцията, и имайки предвид особената ситуация в този регион, страните по конвенцията отделят особено внимание на прилагането в Африка на разпоредбите на член 21, параграф 1, букви г) и е) на конвенцията, а именно чрез:

а) улесняване създаването на механизми, като например национални фондове за борба с опустиняването, осигуряващи насочването на финансови ресурси към местното общинско равнище; и

б) укрепване на съществуващите фондове и финансови механизми на подрегионално и регионално равнище.

2. В съответствие с членове 20 и 21 на конвенцията страните, които са също така членове на управителните съвети на съответните регионални и подрегионални финансови институции, включително на Африканската банка за развитие и Африканския фонд за развитие, подкрепят усилията за даване на дължимия приоритет и отделяне на дължимото внимание на онази дейност на въпросните институции, която способства за прилагането на този приложение.

3. Страните рационализират според възможностите си процедурите за предоставяне на средства на засегнатите африкански държави - страни по конвенцията.

Член 16

Техническа помощ и сътрудничество

Страните се задължават според възможности си да предприемат мерки за усъвършенстване на механизмите за оказване на техническа помощ на африканските

държави - страни по конвенцията и подобряване на сътрудничеството с тях, с цел повишаване ефективността на проектите и програмите, в частност като се стремят:

а) да ограничат разходите по мерките за съдействие и подкрепа, особено на режимните разходи; във всички случаи тези разходи трябва да представляват само сравнително малък процент от общата стойност на проекта, така че да се осигури максимална ефективност на проекта;

б) при планирането, подготовката и осъществяването на проекта приоритет да се дава на използването на компетентни национални експерти или, когато е необходимо, на компетентни експерти от държавите в подрегиона и/или региона, а при липса на такива – и на подготовката на местни специалисти; и

в) управлението и координацията, а също и използването на техническа помощ да се осъществяват по ефективен начин.

Член 17

Трансфер, придобиване, адаптиране на екологически чисти технологии и достъп до тях

При прилагането на разпоредбите на член 18 от Конвенцията, отнасящи се до трансфера, придобиването, адаптирането и разработването на технологии, страните се задължават да дават приоритет на африканските държави - страни по конвенцията, а, когато това е необходимо, да разработват съвместно с тях нови модели на партньорство и сътрудничество с цел изграждане на нужния капацитет в сферата на научно-изследователската и развойна дейност, събирането и разпространението на информация, за прилагането на техните стратегии по борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването.

Член 18

Споразумения за координация и партньорство

1. Африканските държави - страни по конвенцията координират подготовката, договарянето и прилагането на националните, подрегионалните и регионалните програми за действие. Те могат по подходящ начин да включват в този процес други страни по конвенцията и съответни междуправителствени и неправителствени организации.

2. Тази координация цели да се осигурят условия финансовото и техническо сътрудничество да се осъществява в съответствие с разпоредбите на конвенцията, както и необходимата приемственост при използването и разпределението на ресурсите.

3. Африканските държави - страни по конвенцията организират поредица от консултации на национално, подрегионално и регионално равнище. Тази поредица от консултации може да:

а) служат като форуми за договаряне и сключване на споразумения за партньорство, основани на национални, подрегионални и регионални програми за действие; и

б) определят приноса на африканските държави - страни по конвенцията и другите членове на консултативните групи към програмите и да определят приоритетите и установят договореностите по отношение на критериите по прилагането и оценката, а също и условията за финансиране на прилагането.

4. По молба на африканските държави - страни по конвенцията и в съответствие с член 23 на конвенцията, постоянният секретариат може да улесни свикването на такава поредица от консултации чрез:

а) предоставяне на съвети във връзка с организацията на ефективни консултации, като използва опита от провеждането на други подобни консултации;

б) предоставяне на информация на съответните двустранни и многостранни институции по отношение на отделни консултативни срещи или цялостния процес на консултации и поощряване на тяхното активно участие; и

в) предоставяне на друга информация, която може да бъде полезна при организирането или усъвършенстването на дейностите по провеждане на консултациите.

5. Подрегионалните и регионалните координационни органи в частност:

а) препоръчват внасянето на подходящи промени в споразуменията за партньорство;

б) осъществяват контрол и оценка на прилагането на утвърдените подрегионални и регионални програми и представят доклад по тези въпроси; и

в) се стремят да осигурят ефективна комуникация и сътрудничество между африканските държави - страни по конвенцията.

6. Участието в консултативните групи в зависимост от обстоятелствата остава открито за правителства, заинтересовани групи и донори, съответни органи, фондове и програми от системата на Организацията на обединените нации, съответните подрегионални и регионални организации и представители на съответните неправителствени организации. Участниците във всяка консултативна група определят условията за нейното ръководене и функциониране.

7. В съответствие с член 14 на конвенцията развитите държави - страни по конвенцията се насърчават да развиват по своя инициатива неформален процес на

консултации и координация помежду си на национално, подрегионално и регионално равнище и, по искане на засегнатата африканска държава - страна по конвенцията или на съответната подрегионална или регионална организация, да участват в поредица от национални, подрегионални или регионални консултации, които може да включват оценка на нуждите, с цел улесняване на прилагането.

Член 19

Последващи дейности

Последващите дейности по прилагането на този приложение се провеждат от африканските държави - страни по конвенцията в съответствие с конвенцията по следния начин:

- а) на национално равнище - чрез механизъм, чийто състав се определя от всяка засегната африканска държава - страна по конвенцията и който включва представители на местните общини и се осъществява под ръководството на националния орган за координация, споменат в член 9;
- б) на подрегионално равнище - чрез мултидисциплинарен научно-технически консултативен комитет, чийто състав и начин на работа се определят от африканските държави - страни по конвенцията от съответния подрегион; и
- в) на регионално равнище - чрез механизми, определени съгласно съответните разпоредби на договора за създаване на Африканската икономическа общност и чрез Африканския научно-технически консултативен комитет.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА НА РЕГИОНАЛНО РАВНИЩЕ В АЗИЯ

Член 1

Цел

Този приложение има за цел да даде общи насоки и да създаде необходимите условия за ефективното прилагане на конвенцията в засегнатите държави - страни по конвенцията от азиатския регион, при отчитане на неговите специфични особености.

Член 2

Специфични особености на азиатския регион

При изпълнение на своите задължения по смисъла на тази конвенция страните вземат под внимание при нужда следните специфични условия, които в различна степен са характерни за засегнатите държави - страни по конвенцията от региона:

- а) голяма част от територията на тези държави е заета от райони, засегнати от опустиняване или засушаване или заплашени от тях, като тези райони са доста разнообразни от гледна точка на климат, топографски характеристики, схеми на земеползване и социално-икономически системи;
- б) интензивна експлоатация на природните ресурси с цел получаване на средства за съществуване;
- в) наличие на системи за производство, непосредствено свързани с повсеместната бедност, което води до влошаване на качеството на земите и засилване на експлоатацията на оскъдните водни ресурси;
- г) значителната зависимост на тези държави от световната икономическа конюнктура и такива социални проблеми, като бедност, неблагоприятни условия за здравето и прехраната на населението, отсъствие на система за продоволствени резерви, миграция, вътрешно движение на лица и голяма динамика на демографските показатели;
- д) растящ, но все още недостатъчен, капацитет и институционална рамка на тези държави за решаване на проблемите на опустиняването и засушаването на национално равнище; и

е) нуждата от международно сътрудничество за постигане на целите на устойчивото развитие, свързани с борбата с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването.

Член 3

Рамка на националните програми за действие

1. Националните програми за действие са неразделна част от по-широките национални политики за устойчиво развитие на засегнатите държави - страни по конвенцията от региона.

2. Засегнатите държави - страни по конвенцията при нужда разработват национални програми за действие съгласно членове 9 - 11 на конвенцията, като отделят специално внимание на член 10, параграф 2, буква ф). По искане на дадена засегната държава - страна по конвенцията, в този процес могат да участват при необходимост и институции за двустранно и многостранно сътрудничество.

Член 4

Национални програми за действие

1. При подготовката и прилагането на националните програми за действие засегнатите държави - страни по конвенцията от региона, в съответствие с техните конкретни условия и политики, могат, в частност, когато това е необходимо да:

а) назначават съответни органи, които да отговарят за подготовката, координацията и прилагането на техните програми за действие;

б) привличат засегнатото население, включително местните общини, при разработването, координацията и прилагането на програмите чрез осъществявания по местна инициатива процес на консултации в сътрудничество с местните органи на властта и съответните национални и неправителствени организации;

в) извършват анализ на състоянието на околната среда в засегнатите райони с цел оценка на причините и последиците от опустиняването и определяне на приоритетните области за действие;

г) извършват оценка с участието на засегнатото население на минали и текущи програми за борба с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването с цел разработване на стратегия и определяне на дейности в рамките на техните програми за действие;

д) разработват технически и финансови програми, основани на информацията, получена в резултат от провеждане на дейностите, описани в букви от а) до д);

е) разработват и използват процедури и критерии за оценка на прилагането на техните програми за действие;

ж) съдействат за интегрираното управление на водосборните басейни, опазването на почвените ресурси, увеличаването и ефективното използване на водните ресурси;

з) укрепват и/или създават системи за информация, оценка, наблюдение и ранно предупреждение в регионите, подложени на опустиняване и засушаване, при отчитане на климатологическите, метеорологическите, хидрологическите, биологическите и други съответни фактори; и

и) при осъществяване на международно сътрудничество, включващо финансови и технически ресурси, разработват в дух на партньорство подходящи механизми в подкрепа на програмите си за действие.

2. В съответствие с член 10 на конвенцията централно място в общата стратегия на националните програми се отнежда на интегрираните местни програми за развитие на засегнатите райони, основани на механизми за участие и на интегрирането на стратегии, насочени към изкореняване на бедността в усилията за борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването. Секторните мерки в рамките на програмите за действие се групират по приоритетни области, които отразяват широкото разнообразие на засегнатите райони в региона, за които се споменава в член 2, буква а).

Член 5

Подрегионални и съвместни програми за действие

1. В съответствие с член 11 на конвенцията засегнатите държави - страни по конвенцията в Азия могат да се договорят помежду си за провеждане при нужда на консултации и сътрудничество с други страни, а също и за подготовка и прилагане при нужда на подрегионални или съвместни програми за действие с цел допълване и повишаване на ефективността на националните програми за действие. Във всеки отделен случай съответните страни съвместно могат да се договорят да възложат на подрегионални, включително на двустранни и национални организации, или на специализирани институции отговорности, свързани с подготовката, координацията и прилагането на програмите. Тези организации или институции могат също да изпълняват функциите и на координационни центрове за насърчаване и координация на дейностите, предвидени в разпоредбите на членове от 16 до 18 на конвенцията.

2. При подготовката и прилагането на подрегионални или съвместни програми за действие засегнатите държави - страни по конвенцията от региона приемат, в частност, следните мерки, когато това е необходимо:

а) определят в сътрудничество с националните институции приоритетите във връзка с борбата с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването, които могат да бъдат оптимално постигнати чрез такива програми, а също и съответни дейности, които могат да бъдат ефективно осъществявани в рамките на тези програми;

б) оценяват оперативните възможности и дейността на съответните регионални, подрегионални и национални институции;

в) анализират съществуващите програми за борба с опустиняването и засушаването, прилагани от всички или няколко страни от региона или подрегиона, както и тяхната взаимна връзка с националните програми; и

г) при осъществяване на международно сътрудничество, включващо финансови и технически ресурси, разработват в дух на партньорство подходящи двустранни и/или многостранни договорености с цел подкрепа на програмите.

3. Подрегионалните или съвместните програми за действие могат да включват съгласувани съвместни програми за трайно използване на трансграничните природни ресурси, имащи отношение към борбата с опустиняването и засушаването, приоритетни задачи по координацията и други дейности в такива области, като изграждане на нужния капацитет, научно-техническо сътрудничество, особено системи за ранно предупреждение за засушаването и механизми за съвместно ползване на информацията, а така също и мерки за укрепване на съответните подрегионални и други организации или институции.

Член 6

Регионални дейности

Регионалните дейности в подкрепа на подрегионалните или съвместните програми за действие могат да включват в частност мерки за укрепване на институциите и механизмите за координация и сътрудничество на национално, подрегионално и регионално равнище и мерки за насърчаване прилагането на членове от 16 до 19 на конвенцията. Тези дейности могат да включват също:

а) оказване на съдействие и укрепване на мрежите за техническо сътрудничество;

б) изготвяне на описания на технологии, знания, ноу-хау и практики, както и на местни технологии и ноу-хау и поощряване на тяхното разпространение и използване;

в) оценка на изискванията спрямо трансфера на технологии и съдействие при адаптирането и използването на тези технологии; и

г) поощряване на програми за информиране на обществеността и оказване на съдействие при изграждането на нужния капацитет на всички равнища чрез развитие на професионалната подготовка, изследователската и развойната дейност и създаване на системи за развитие на човешките ресурси.

Член 7

Финансови ресурси и механизми

1. Страните, отчитайки важността на борбата с опустиняването и на смекчаването на последиците от засушаването в азиатския регион, съдействат за мобилизиране на значителни финансови ресурси и създаване на финансови механизми в съответствие с разпоредбите на членове 20 и 21 на конвенцията.

2. В съответствие с конвенцията и въз основа на механизма за координация, предвиден в член 8, а също така в съответствие с техните национални политики за развитие, засегнатите държави - страни по конвенцията от региона индивидуално или съвместно:

а) приемат мерки за усъвършенстване и укрепване на механизмите за финансиране под формата на държавни и частни инвестиции с цел постигане на конкретни резултати в борбата с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването;

б) определят нуждите от международно сътрудничество в подкрепа на националните усилия, в частност във финансовата, техническата и технологическата сфера; и

в) поощряват участието на двустранни и/или многостранни институции за финансово сътрудничество за целите на прилагането на конвенцията.

3. Страните осигуряват, в рамките на възможното, опростяване на процедурите за насочване на финансови средства към засегнатите държави - страни по конвенцията в региона.

Член 8

Механизми за сътрудничество и координация

1. Засегнатите държави - страни по конвенцията, чрез съответните органи, назначени в съответствие с член 4, параграф 1, буква а), и другите страни по конвенцията от региона могат при нужда да създадат механизъм за изпълнение, в частност, на следните функции:

а) обмен на информация, опит, знания и ноу-хау;

б) сътрудничество и координация на действия, включително двустранни и многостранни договорености, на подрегионално и регионално равнище;

в) насърчаване на научно-техническото, технологическото и финансовото сътрудничество в съответствие с разпоредбите на членове от 5 до 7;

г) определяне на нуждите от сътрудничество с външни партньори; и

д) провеждане на последващи дейности и оценка на прилагането на програмите за действие.

2. Засегнатите държави - страни по конвенцията, чрез съответните органи, назначени в съответствие член 4, параграф 1, буква а), и другите страни по конвенцията от региона могат също така при нужда да провеждат консултации и осигурят координация по отношение на националните, подрегионалните и съвместните програми за действие. Когато това е целесъобразно, те могат да привличат в този процес други страни и съответни междуправителствени и неправителствени организации. Тази координация в частност си поставя за цел да се постигне договореност по възможностите за международно сътрудничество в съответствие с членове 20 и 21 на конвенцията, да се разшири техническото сътрудничество и да се осигури съответно разпределение на ресурсите с оглед ефективното им използване.

3. Засегнатите държави - страни по конвенцията от региона провеждат периодически координационни съвещания, като постоянният секретариат може по тяхна молба в съответствие с член 23 на конвенцията да съдейства за провеждането на тези координационни съвещания чрез:

а) предоставяне на консултации във връзка с организирането на ефективни координационни механизми, с използване на опита от провеждането на други подобни дейности;

б) предоставяне на информация на съответните двустранни и многостранни институции относно координационните съвещания и поощряване на тяхното активно участие; и

в) предоставяне на друга информация, която може да бъде полезна за започване или подобряване на процеса на координация.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА НА РЕГИОНАЛНО РАВНИЩЕ В ЛАТИНСКА АМЕРИКА И КАРИБСКИЯ БАСЕЙН

Член 1

Цел

Този приложение има за цел да даде общи насоки за ефективното прилагане на конвенцията в региона на Латинска Америка и Карибския басейн при отчитане на неговите специфични условия.

Член 2

Специфични условия на региона на Латинска Америка и Карибския басейн

В съответствие с разпоредбите на конвенцията страните по нея вземат под внимание следните специфични условия на региона:

а) наличието на обширни райони в региона, които са уязвими и са били сериозно засегнати от опустиняване и/или засушаване и на които са присъщи хетерогенни характеристики, зависещи от особеностите на съответните райони; този кумулативен и разширяващ обхвата си процес има негативни социални, културни, икономически и екологически последици, което е още по-неприятно поради факта, че регионът съдържа едни от най-големите световни ресурси на биоразнообразието;

б) честото използване на неустойчиви модели на развитие, които са резултат от сложното взаимодействие на физически, биологически, политически, социални, културни и икономически фактори, както и на външната задължнялост, влошаването на условията за търговия и на търговските практики, оказващи отрицателно въздействие върху състоянието на пазарите на селскостопански, рибни и горски продукти;

в) една от най-сериозните последици на опустиняването и засушаването е резкият спад на продуктивността на екосистемите, изразяващ се в намаляване на добива в земеделието, животновъдството и горското стопанство, а също и в намаляване на биологическото разнообразие; от социална гледна точка това води до обедняване, миграция, вътрешно преселване на лица и влошаване на качеството на живот на населението; поради тази причина в региона следва да се прилага интегриран подход при решаване на проблемите, свързани с опустиняването и засушаването, чрез

прилагане на устойчиви модели за развитие, които отчитат екологическата, икономическата и социалната ситуация във всяка държава.

Член 3

Програми за действие

1. Съгласно конвенцията и в частност нейните членове от 9 до 11 и в съответствие с техните национални политики за развитие, засегнатите държави - страни по конвенцията от региона съобразно нуждите разработват и прилагат национални програми за действие, насочени към борба с опустиняването и смекчаване на последиците от засушаването, които са неразделна част от техните национални политики за устойчиво развитие. В зависимост от нуждите на региона могат да се разработват и прилагат подрегионални и регионални програми.

2. При подготовката на техните национални програми за действие засегнатите държави - страни по конвенцията от региона отделят особено внимание на член 10, параграф 2, буква е) на конвенцията.

Член 4

Съдържание на националните програми за действие

От гледна точка на техните конкретни условия засегнатите държави - страни по конвенцията от региона съгласно член 5 на конвенцията могат да имат предвид при разработването на техните национални стратегии за действие по борба с опустиняването и/или смекчаване на последиците от засушаването, в частност, следните възможни теми:

- а) укрепване на капацитета, образование и информиране на обществеността, научно-техническо и технологическо сътрудничество и финансови ресурси и механизми на финансиране;
- б) изкореняване на бедността и подобряване на качеството на живота;
- в) осигуряване на продоволствени резерви и устойчиво развитие и управление на земеделието, животновъдството, горското стопанство и многоцелевите дейности;
- г) устойчива експлоатация на природните ресурси и по-специално рационално използване на водосборните басейни;
- д) устойчива експлоатация на природните ресурси във високопланинските райони;

- е) рационално използване и съхранение на почвените ресурси и усвояване и ефективно използване на водните ресурси;
- ж) разработка и прилагане на извънредни планове за действие с цел смекчаване на последиците от засушаването;
- з) укрепване и/или създаване в районите, подложени на опустиняване и засушаване, на системи за събиране и оценка на данни, а също на системи за мониторинг и ранно предупреждение, като се отчитат климатологическите, метеорологическите, хидрологическите, биологическите, почвените, икономическите и социалните фактори;
- и) развитие, усвояване и ефективно използване на различни енергийни източници, включително насърчаване прилагането на алтернативни източници;
- й) съхраняване и устойчиво използване на биологическото разнообразие в съответствие с разпоредбите на Конвенцията за биологичното разнообразие;
- к) анализ на демографските аспекти, свързани с опустиняването и засушаването; и
- л) създаване или укрепване на институционалните и юридическите рамки, позволяващи прилагането на конвенцията, които имат за цел, в частност, децентрализирането на административните структури и функции, свързани с проблемите на опустиняването и засушаването, с участието на засегнатите общини и обществото като цяло.

Член 5

Научно-техническо и технологическо сътрудничество

В съответствие с конвенцията и в частност с нейните членове от 16 до 18 и въз основа на механизма за координация, предвиден в член 7, засегнатите държави - страни по конвенцията от региона индивидуално или съвместно:

- а) съдействат за укрепването на мрежите за техническо сътрудничество и националните, подрегионалните и регионалните информационни системи, а също и за тяхното интегриране, съобразно нуждите, в световните информационни мрежи;
- б) съставят опис на наличните технологии и ноу-хау и насърчават тяхното разпространение и използване;
- в) съдействат за използването на традиционните технологии, знания, ноу-хау и практики в съответствие с член 18, параграф 2, буква б) на конвенцията;
- г) установяват нуждите от трансфер на технологии; и

д) съдействат за разработването, адаптирането, внедряването и трансфера на съществуващи и нови екологически чисти технологии.

Член 6

Финансови ресурси и механизми

В съответствие с конвенцията и в частност с нейните членове 20 и 21 и въз основа на механизма за координация, предвиден в член 7, а също и в съответствие с техните национални политики за развитие, засегнатите държави - страни по конвенцията от региона индивидуално или съвместно:

а) приемат мерки за усъвършенстване и укрепване на механизмите на финансиране под формата на държавни и частни инвестиции с цел постигане на конкретни резултати в борбата с опустиняването и за смекчаване на последиците от засушаването;

б) определят нуждите от международно сътрудничество в подкрепа на националните усилия; и

в) съдействат за участието на двустранни и/или многостранни институции за финансово сътрудничество за целите на прилагането на конвенцията.

Член 7

Институционални рамки

1. С цел осъществяване на предвиденото в този приложение засегнатите държави - страни по конвенцията от региона:

а) създават и/или укрепват национални центрове за координация на дейностите по борба с опустиняването и/или смекчаване на последиците от засушаването; и

б) създават механизъм за координация на дейността на националните центрове със следните цели:

i) обмен на информация и опит;

ii) координация на дейностите на подрегионално и регионално равнище;

iii) насърчаване на научно-техническото, технологическото и финансовото сътрудничество;

iv) идентифициране на нуждите от сътрудничество с външни партньори; и

v) провеждане на последващи дейности и оценка на прилагането на програмите за действие.

2. Засегнатите държави - страни по конвенцията от региона провеждат периодически координационни съвещания, а постоянният секретариат може по тяхна молба в съответствие с член 23 на конвенцията да съдейства за провеждането на такива координационни съвещания чрез:

а) предоставяне на консултации във връзка с организирането на дейности по осигуряване на ефективна координация, с използване на опита от провеждането на други подобни дейности;

б) предоставяне на информация на съответните двустранни и многостранни институции относно координационните съвещания и поощряване на тяхното активно участие; и

в) предоставяне на друга информация, която може да бъде полезна за започване или подобряване на процеса на координация.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРИЛАГАНЕ НА КОНВЕНЦИЯТА НА РЕГИОНАЛНО РАВНИЩЕ ЗА СЕВЕРНОТО СРЕДИЗЕМНОМОРИЕ

Член 1

Цел

Този приложение има за цел да даде общи насоки и да създаде необходимите условия за ефективното прилагане на конвенцията в засегнатите държави - страни по конвенцията от региона на северното Средиземноморие, при отчитане на неговите специфични условия.

Член 2

Специфични условия на региона на северното Средиземноморие

Специфичните условия на региона на северното Средиземноморие, упоменати в член 1, включват:

- а) полусухи климатични условия, засягащи значителни по размер територии, сезонни засушавания, много висока променливост в количеството на валежите и внезапни валежи с голяма интензивност;
- б) бедни и силно подложени на ерозия почви, върху които лесно се образува повърхностна кора;
- в) неравен релеф със стръмни склонове и доста разнообразен ландшафт;
- г) унищожаване на горската покривка на големи площи вследствие на чести горски пожари;
- д) криза на традиционното селско стопанство, която се изразява в изоставянето на земи и постепенното разрушаване на почвозащитните и водноохранителните съоръжения;
- е) неустойчива експлоатация на водните ресурси, водеща до нанасяне на сериозни щети на околната среда, включително химическо замърсяване, засоляване и изтощаване на водоносните слоеве; и
- ж) концентрация на икономическа активност в крайбрежните райони като резултат от разширяване на урбанизацията, промишлената дейност, туризма и поливното земеделие.

Член 3

Рамка на стратегическото планиране за целите на устойчивото развитие

1. Националните програми за действие са централна и неразделна част от системата за стратегическо планиране за целите на устойчивото развитие в засегнатите държави - страни по конвенцията от северното Средиземноморие.
2. За разработването на стратегия с гъвкаво планиране, позволяваща да се постигне максимално участие на местното население, съгласно член 10, параграф 2, буква е) на конвенцията се осъществява широк процес на консултации с населението с участието на съответните равнища на изпълнителната власт, местните общини и неправителствените организации.

Член 4

Задължение за разработване на национални програми за действие и график

Засегнатите държави - страни по конвенцията от региона на северното Средиземноморие разработват национални програми за действие, а, съобразно нуждите, също и подрегионални, регионални или съвместни програми за действие. Разработването на тези програми се завършва по възможност в най-кратки срокове.

Член 5

Подготовка и прилагане на национални програми за действие

При подготовката и прилагането на национални програми за действие съгласно членове 9 и 10 на конвенцията всяка от засегнатите държави - страни по конвенцията от региона, съобразно нуждите:

- а) назначава съответни органи, които да отговарят за подготовката, координацията и прилагането на нейната програма;
- б) включва засегнатото население, включително местните общини, в разработването, координацията и прилагането на програмата чрез осъществявания по местна инициатива процес на консултации, в сътрудничество с местните органи на властта и съответните неправителствени организации;
- в) извършва анализ на състоянието на околната среда в засегнатите райони с цел оценка на причините и последиците от опустиняването и определяне на приоритетните области на действие;

г) извършва с участието на засегнатото население оценка на минали и текущи програми с цел разработване на стратегия и определяне на дейности в програмата за действие;

д) разработва технически и финансови програми, основани на информацията, получена в резултат от провеждане на дейностите, описани в букви от а) до д); и

е) разработва и използва процедури и критерии за мониторинг и оценка на прилагането на програмата.

Член 6

Съдържание на националните програми за действие

Засегнатите държави - страни по конвенцията от региона могат да включват в националните си програми за действие следните видове мерки:

а) законодателни, институционални и административни мерки;

б) мерки, отнасящи се до схеми на земеползване, управление на водните ресурси, предотвратяване ерозията на почвата, възстановяване на горите, селскостопански дейности и управление на пасищата;

в) управление и опазване на дивата природа и други форми на биологическото разнообразие;

г) защита от горски пожари;

д) пропагандиране на алтернативни източници на средства за съществуване; и

е) изследователска дейност, подготовка на кадри и информиране на обществеността.

Член 7

Подрегионални, регионални и съвместни програми за действие

1. В съответствие с член 11 на конвенцията засегнатите държави - страни по конвенцията от региона могат да разработват и прилагат подрегионални и/или регионални програми за действие, които да допълват националните програми за действие и да повишат тяхната ефективност. По аналогичен начин две или повече държави - страни по конвенцията от региона могат да се договорят за разработване на двустранна или многостранна съвместна програма за действие.

2. Разпоредбите на членове 5 и 6 се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на подготовката и прилагането на подрегионални, регионални и съвместни програми за

действие. В допълнение тези програми могат да предвиждат провеждане на изследователска и развойна дейност по отношение на отделни екосистеми в засегнатите райони.

3. При подготовката и прилагането на подрегионални, регионални или съвместни програми за действие засегнатите държави - страни по конвенцията от региона, съобразно нуждите:

а) определят в сътрудничество с националните институции националните цели по отношение на опустиняването, които могат да бъдат оптимално постигнати чрез тези програми, а също и съответни дейности, които могат да бъдат ефективно осъществявани в техните рамки;

б) оценяват оперативните възможности и дейността на съответните регионални, подрегионални и национални институции; и

в) оценяват съществуващите програми за борба с опустиняването, прилагани съвместно от страни в региона, както и тяхната взаимна връзка с националните програми за действие.

Член 8

Координация на подрегионалните, регионалните и съвместните програми за действие

Засегнатите държави - страни по конвенцията, които разработват подрегионални, регионални или съвместни програми за действие, могат да създадат координационен комитет, съставен от представители на всяка заинтересована засегната държава - страна по конвенцията, с цел извършване на преглед на постигнатия напредък в борбата с опустиняването, съгласуване на националните програми за действие, внасяне на препоръки на различните етапи от подготовката и прилагането на подрегионална, регионална или съвместна програма за действие, а също и изпълнение функциите на център за насърчаване и координация на техническото сътрудничество съгласно предвиденото в членове от 16 до 19 на конвенцията.

Член 9

Страни по конвенцията без право на финансова помощ

При прилагането на национални, подрегионални, регионални и съвместни програми за действие засегнатите развити държави - страни по конвенцията от региона нямат право да получават финансова помощ по реда на тази конвенция.

Член 10

Координация с други подрегиони и региони

Подрегионални, регионални и съвместни програми за действие в региона на северното Средиземноморие могат да се подготвят и прилагат координирано с тези на други подрегиони или региони, особено с тези на подрегиона Северна Африка.

ДЕКЛАРАЦИЯ

на Европейската общност, направена в съответствие с разпоредбите на член 34, параграфи 2 и 3 на Конвенцията на Организацията на обединените нации за борба с опустиняването в страните, изпитващи силно засушаване и/или опустиняване, особено в Африка

В съответствие с разпоредбите на договора за създаване на Европейската икономическа общност, с внесените в него изменения от Единния европейски акт и Договора за Европейския съюз, Общността е компетентна да предприеме мерки за опазване на околната среда, а именно за борба с опустиняването. Общността е също така компетентна в областта на земеделието. Тя е компетентна да подписва международни споразумения в тези области и в рамките на сътрудничеството за целите на развитието. Тази компетентност е изключителна в областта на търговията. Списъкът с изброените по-долу законодателни актове и мерки на Общността илюстрират компетенциите на Общността.

В бъдеще Общността ще може да се нагърбва с допълнителни отговорности, като приема по-специфични законодателни инструменти или такива от областта на сътрудничеството, отнасящи се до борбата с опустиняването.

Списък на законодателните актове и мерки на Общността, подпомагащи борбата с опустиняването

Основни инструменти

Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседавали в рамките на Съвета на 1 февруари 1993 г. относно програма на Общността за политика и действия в областта на околната среда и устойчивото развитие (Официален вестник, № С 138 от 17.05.1993 г., стр. 1)

Съобщение на Комисията до Съвета и до Европейския парламент относно политиката на сътрудничество за целите на развитието в перспективата на 2000-та г. [SEC(92) 915 окончателен]

Финансови инструменти

Регламент (ЕИО) № 4254/88 на Съвета, от 19 декември 1988 г., съдържащ разпоредби по прилагането на регламент (ЕИО) № 2052/88, що се отнася до Европейския фонд за регионално развитие (Официален вестник, № L 374 от 31.12.1988 г., стр. 15)

Регламент (ЕИО) № 4256/88 на Съвета, от 19 декември 1988 г., съдържащ разпоредби по прилагането на регламент (ЕИО) № 2052/88, що се отнася до Европейския фонд за насочване и гарантиране на земеделското производство, раздел „насочване” (Официален вестник, № L 374 от 31.12.1988 г., стр. 25)

Регламент (ЕИО) № 443/92 на Съвета, от 25 февруари 1992 г., за финансова и техническа помощ и икономическо сътрудничество с развиващите се страни в Латинска Америка и Азия (Официален вестник, № L 52 от 27.02.1992 г., стр. 1)

Регламент (ЕИО) № 1762/92 на Съвета, от 29 юни 1992 г., за прилагане на протоколите за финансово и техническо сътрудничество, сключени от Общността със средиземноморските трети страни (Официален вестник, № L 181 от 01.07.1992 г., стр. 1)

Регламент (ЕИО) № 1763/92 на Съвета, от 29 юни 1992 г., за финансовото сътрудничество, представляващо интерес за всички трети страни от региона на Средиземно море (Официален вестник, № L 181 от 01.07.1992 г., стр. 5)

Регламент (ЕИО) № 1973/92 на Съвета, от 21 май 1992 г., за създаване на финансов инструмент за околната среда (Lif) (Официален вестник, № L 206 от 22.07.1992 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 1164/94 на Съвета, от 16 май 1994 г., за създаване на Фонд за сближаване (Официален вестник, № L 130 от 25.05.1994 г., стр. 1)

Регламент (ЕО) № 3062/95 на Съвета, от 20 декември 1995 г., за действия в зоната на тропическите гори (Официален вестник, № L 327 от 30.12.1995 г., стр. 9)

Решение на Съвета и на Комисията, от 25 февруари 1991 г., за сключване на четвъртата конвенция между страните от Африка, Карибския басейн и Тихоокеанския район и Европейската икономическа общност (АСР-СЕЕ). Решение 91/400/ЕОВС, ЕИО (Официален вестник, № L 229 от 07.08.1991 г., стр. 1)

Съобщение на Комисията в съответствие с регламент (ЕИО) № 1973/92 на Съвета, от 21 май 1992 г., за създаване на финансов инструмент за околната среда (Lif) относно приоритетните мерки, които следва да се предприемат през 1995 г. (Официален вестник, № C 139 от 21.05.1994 г., стр. 4)

Регламент (ЕО) № 722/97 на Съвета, от 22 април 1997 г., за мерките, предприемани в развиващите се страни в областта на околната среда в контекста на устойчивото развитие (Официален вестник, № L 108 от 25.04.1997 г., стр. 1)

Регламент (ЕИО) № 1118/88 на Съвета, от 25 април 1988 г., за специфични мерки за насърчаване развитието на земеделието в някои райони на Испания

Регламент (ЕИО) № 1610/89 на Съвета, от 29 май 1989 г., за развитие и използване на горския фонд в земеделските райони на Общността

Регламент (ЕИО) № 3906/89 на Съвета, от 18 декември 1989 г., за икономическо подпомагане на някои страни от Централна и Източна Европа (Официален вестник, № L 375 от 23.12.1989 г.)

Регламент (ЕИО) № 2078/92 на Съвета, от 30 юни 1992 г., за методи за земеделско производство, съвместими с изискванията за опазване на околната среда, както и за поддържане на природната среда (Официален вестник, № L 215 от 30.07.1992 г., стр. 85)

Регламент (ЕИО) № 2080/92 на Съвета, от 30 юни 1992 г., за създаване на общностен режим на помощи за мерките спрямо горския фонд в земеделската област (Официален вестник, № L 215 от 30.07.1992 г., стр. 96)

Регламент (ЕИО) № 2158/92 на Съвета, от 23 юли 1992 г., за опазване на горския фонд в Общността от пожари (Официален вестник, № L 217 от 31.07.1992 г., стр. 3)

Специални изследователски програми

Решение 89/625/ЕИО на Съвета, от 20 ноември 1989 г., за приемане на две специални изследователски и развойно-технологически програми в областта на околната среда – Step и Erosch (Официален вестник, № L 359 от 08.12.1989 г., стр. 9)

Решение 91/354/ЕИО на Съвета, от 7 юни 1991 г., за приемане на специална изследователска и развойно-технологическа програма в областта на околната среда (Официален вестник, № L 192 от 16.07.1991 г., стр. 9)

Решение 94/911/ЕО на Съвета, от 15 декември 1994 г., за утвърждаване на специална изследователска, развойно-технологическа и демонстрационна програма в областта на околната среда и климата (1994-1998 г.) (Официален вестник, № L 361 от 31.12.1994 г., стр. 1)